

Vlaams
Parlement

vergadering **C32 – CUL3**
zittingsjaar 2013-2014

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 17 oktober 2013

INHOUD

Interpellatie van de heer Jan Roegiers tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de houding van de Vlaamse Regering ten aanzien van de antihomowet in Rusland in het licht van deelname aan de Olympische Winterspelen - 137 (2012-2013)	5
Interpellatie van de heer Peter Gysbrechts tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de stilstand in het realiseren van nieuwe sportinfrastructuur - 3 (2013-2014)	12
Vraag om uitleg van de heer Peter Gysbrechts tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de evaluatie van de proeftuinen sport door de Vlaamse Sportraad - 2161 (2012-2013)	20
Vraag om uitleg van de heer Peter Gysbrechts tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het advies van de Vlaamse Sportraad over de financiële consequenties van de interne staatsvorming - 2162 (2012-2013)	24
Vraag om uitleg van mevrouw Katrien Schryvers tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het stopzetten van de gunningsprocedure van de tweede cluster eenvoudige sporthallen in het kader van het Vlaams Sportinfrastructuurplan - 2209 (2012-2013)	
Vraag om uitleg van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de stopzetting van de tweede cluster eenvoudige sporthallen - 2242 (2012-2013)	27
Vraag om uitleg van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de noodzaak tot evaluatie van de eerste editie van het Gordelfestival - 2238 (2012-2013)	
Vraag om uitleg van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de noodzaak tot evaluatie van de eerste editie van het Gordelfestival - 2239 (2012-2013)	31
Vraag om uitleg van de heer Peter Gysbrechts tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over doping in het voetbal - 24 (2013-2014)	35
Vraag om uitleg van mevrouw Els Kindt tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over topsportscholen voor G-sporttakken - 52 (2013-2014)	37

Vraag om uitleg van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Philippe Muylers,
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport,
over de aanstelling van een nieuwe administrateur-generaal voor Bloso
- 140 (2013-2014)

40

■

Voorzitter: de heer Johan Deckmyn, ondervoorzitter**Interpellatie van de heer Jan Roegiers tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de houding van de Vlaamse Regering ten aanzien van de antihomowet in Rusland in het licht van deelname aan de Olympische Winterspelen - 137 (2012-2013)**

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Voorzitter, minister, collega's, ik denk dat de context ondertussen vrij duidelijk is voor iedereen. Er is in Rusland een vrij uitgebreide antihomowet goedgekeurd, een wet die ervoor zorgt dat in het openbaar zelfs niet meer mag worden gesproken over niet-traditionele relaties, zoals dat in Rusland heet. Daar staan behoorlijk zware straffen op, tot 5000 euro, ook gevangenisstraffen. Misschien nog het ergste is dat er een soort van vrijheid is voor iedereen om voornamelijk jonge holebi's in elkaar te timmeren en te pesten. Er worden affiches gehangen aan huizen van mensen van wie vermoed wordt dat ze homo zijn. De politiediensten noch de overheid treden daartegen op.

– *De heer Philippe De Coene, voorzitter, treedt als voorzitter op.*

Eigenlijk zijn holebi's in Rusland op dit ogenblik vogelvrij verklaard, niet enkel Russische holebi's maar ook mensen van andere origine die Rusland bezoeken.

Het is uiteraard niet onbelangrijk dit allemaal in te leiden als je ook weet dat er over enkele maanden Olympische Winterspelen in Sotsji in Rusland plaatsvinden en dat er dus wel internationaal kan worden gesproken over de gevolgen van die wet, niet enkel intern voor Russen, maar ook voor mensen die naar aanleiding van de Olympische Spelen Rusland bezoeken.

Enorm veel mensen over de hele wereld, holebi of niet, zijn geschokt door de recente homofobe ontwikkelingen in Rusland. Wie nog zou twifelen, nodig ik echt uit om op Google naar video's te kijken van jonge mensen die worden gelokt naar zogenaamde afspraakjes en die dan gepest, geplaagd, geslagen en uitgekleeft worden, soms met de dood tot gevolg. Er is van iemand bekend dat het geweld is gevolgd door het overlijden. De filmpjes zijn behoorlijk vrij te bekijken op Google Video's. Ze zijn schokkend. Ik nodig de collega's die nog zouden twifelen uit om naar die video's te kijken.

Collega's, steeds meer belangenorganisaties en internationale beroemdheden spraken zich ondertussen ook uit tegen deelname aan de spelen of roepen de sportieve delegaties op om een statement van verdraagzaamheid te maken. Ik wil hier meteen heel duidelijk stellen dat ik noch mijn fractie voorstander zijn van een boycot van de Olympische Spelen. Dat mag heel duidelijk zijn. Ik wil dat ook hier heel duidelijk stellen zodat daar geen misverstand over bestaat.

Een van die organisaties die dan weer vijftig andere organisaties vertegenwoordigden, All Out, heeft in augustus een petitie met meer dan 320.000 handtekeningen aan het hoofdkantoor van het Internationaal Olympisch Comité (IOC) in Zwitserland overhandigd met enkel de vraag aan het IOC om zich sterk uit te spreken tegen de antiholebiwetgeving in Rusland. Het meest in het oog springend was de open brief die Stephen Fry heeft geschreven aan de Britse premier en het IOC. Ook in Vlaanderen zijn er een aantal initiatieven genomen. Op 9 augustus had er in Antwerpen aan het Russische consulaat een druk bijgewoonde kiss-in plaats onder de noemer 'To Russia with love'. In Brussel werd aan de Russische ambassade reeds geprotesteerd tegen deze antihomowet. Vlaanderen, Brussel en België sloten zich aan bij acties die over de hele wereld zijn gehouden en waar forse statements werden gemaakt. Overigens heeft Amerikaans president Obama, toen hij in Sint-Petersburg naar aanleiding van de G8-top aanwezig was, Russische holebi-organisaties ontmoet om op zijn manier zijn – in dit geval diplomatiek – protest duidelijk te maken.

De Vlaamse koepel van holebi- en transgenderorganisaties *çavaria* heeft al gereageerd in augustus met een oproep. De organisatie roept iedereen die betrokken is bij de Olympische Winterspelen 2014 in Rusland op om tijdens de spelen regenboogkleuren te dragen. Ze hoopt dat de voorzitter van het IOC, of het nu Jacques Rogge of de heer Bach is, de antihomowet in Rusland streng veroordeelt.

Ik sluit me graag aan bij de verschillende analyses en oproepen en hoop oprecht dat ook de Vlaamse Regering het Belgisch Olympisch en Interfederaal Comité (BOIC) en het IOC hierop ten gronde zal aanspreken. Artikel 6 van de rol en missie van het IOC stelt zeer duidelijk: “Optreden tegen iedere vorm van discriminatie die de Olympische Beweging schade berokkent.” Ik hoop dat niemand twijfelt aan het feit dat hier een ernstige vorm van discriminatie plaatsheeft.

Het is ook duidelijk dat twee van de zeven fundamentele olympische principes overboord gegooid worden. Ik ga ze hier niet brengen. Ik denk dat die twee principes duidelijk zijn. Het gaat erover dat Olympische Spelen eigenlijk niet kunnen plaatsvinden als er sprake is van enige vorm van discriminatie.

Collega’s, de fameuze Russische antihomowet trad op 30 juni in werking. Ze maakt Russische holebi’s en transgenders monddood en perkt hun rechten ernstig in. Het wordt zelfs strafbaar om voor hun rechten op te komen, zich te organiseren, te publiceren over homoseksualiteit en voorlichting te geven. De Russische holebibeweging signaleert sindsdien toenemend geweld tegen holebi’s en transgenders. Zelf vraagt de Russische holebi- en transgenderbeweging om de winterspelen in het Russische Sotsji niet te boycotten maar tot een manifestatie van vrijheid en mensenrechten te laten uitgroeien.

Het IOC benadrukt ondertussen dat alle atleten veilig zullen zijn binnen het olympisch dorp, maar verschillende Russische hoogwaardigheidsbekleders, waaronder de minister van Sport, hebben intussen in zeer klare taal laten verstaan dat holebitoeschouwers en atleten zonder pardon zullen worden gearresteerd als ze zich als dusdanig uiten in het openbaar. Daarom heb ik in augustus al duidelijk gemaakt dat ik vond dat de Vlaamse Regering actie moest ondernemen, minstens het IOC en het BOIC daarop moesten aanspreken, alsook de Russische ambassade en zelfs een brief richten aan de Russische president.

Minister, het was wel even schrikken toen ik op Belga de reactie van uw kabinet op mijn oproep las. Om geen misverstanden daarover te laten bestaan, zal ik letterlijk citeren wat in de mededeling van uw kabinet stond. Men neemt voorlopig geen standpunt in. “Het gaat om een wet in een ander land. Daar kan je niet zomaar kritiek op uiten zonder diplomatieke rel.” Het meest positieve van uw mededeling was: “De kans bestaat dat er later alsnog een forser standpunt zal worden ingenomen, maar dan door de voltallige Vlaamse Regering en niet door één minister.” Ik kon niet anders dan u daarover te interpellieren.

Minister, laat me duidelijk zijn, eigenlijk twijfel ik niet aan uw houding en twijfel ik niet aan de houding van de Vlaamse Regering. Bewijs daarvan is uw engagement samen met minister Smet tijdens de World Outgames in Antwerpen waar u wel degelijk 500.000 euro hebt vrijgemaakt voor de organisatie van die World Outgames. Ik wil u daar trouwens voor huldigen. Maar ik vind niet dat we ons mogen wegsteken achter het feit dat een wet in een ander land zou kunnen leiden tot een diplomatieke rel. Het was misschien omdat het vakantie was dat niet alle teksten grondig zijn gelezen door de hele communicatiecel. Ik vond het een beetje een ongelukkige uitspraak

Tot daar mijn inleiding en de redenen waarom ik u interpelleer. Ik heb een aantal vragen waarvan ik hoop dat ze duidelijkheid kunnen verschaffen in de houding van uzelf en de Vlaamse Regering.

Wat is uw precieze houding en die van de regering ten aanzien van de golf van homofobie in Rusland in het licht van de deelname aan de komende Olympische Winterspelen? Werd dit standpunt ook overgemaakt aan de Russische regering en/of aan de Russische ambassadeur in

België? Zo ja, hebt u een reactie gekregen? Zo nee, op welke manier zal dit alsnog gebeuren en zult u of zal de regering in een dergelijke reactie een lans breken voor de vele slachtoffers van homofob geweld in Rusland?

Volgende vraag vind ik persoonlijk erg belangrijk: hebt u hierover al overleg gepleegd met het BOIC of het IOC en/of met uw collega-ministers van Sport in de andere regeringen van dit land? Tot welke conclusies zijn jullie gekomen en welke afspraken werden daar desgevallend gemaakt over de manier waarop hiermee zal worden omgegaan en hoe onze delegatie zich in Sotsji zal gedragen? Indien er nog niet werd overlegd, gaat u dan het initiatief nemen om alsnog samen te zitten met het BOIC of het IOC? Gaat u dit onderwerp agenderen op een eerstkomende interministeriële conferentie?

Zal onze delegatie ter plaatse een bepaald statement tegen discriminatie maken? En in het verlengde daarvan: als u of iemand anders van de Vlaamse Regering zou afzakken naar de openings- of slotceremonie in Sotsji, zult u dan van de gelegenheid gebruik maken om een statement te maken?

Op welke manier zal de integriteit en veiligheid van onze toeschouwers en atleten in Rusland worden gewaarborgd? Hebt u garanties gevraagd bij het IOC of bij de Russische ambassade?

Plant u een communicatie gericht aan alle leden van de Vlaamse delegatie met een aantal regels of gedragsrichtlijnen om met deze 'dreiging' om te gaan?

De voorzitter: De heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts: Voorzitter, minister, collega's, ik sluit me heel graag aan bij deze vraag. De wetten die in Rusland zijn goedgekeurd, zijn inderdaad een blamage voor de universele rechten van de mens. U weet dat ik ondertussen samen met de heer De Gucht een voorstel van resolutie heb ingediend dat aan de Vlaamse Regering vraagt om zowel bilateraal als multilateraal aan Rusland de boodschap mee te geven dat we deze inbreuk op de universele rechten van de mens veroordelen. Wij vragen aan de Vlaamse Regering om met het BOIC contact op te nemen om het te wijzen op de strijdigheid van de Russische wetgeving met het Olympisch handvest en om deze boodschap over te maken aan het IOC.

Ik ga niet te ver uitweiden, maar voor de duidelijkheid geef ik ook even mee dat wij absoluut niet pleiten voor een boycot van de spelen, en dat om heel veel redenen, waar iedereen hier het wellicht mee eens is. Ik sluit me dan ook aan bij de concrete vragen die door de collega werden gesteld.

De voorzitter: De heer Piet De Bruyn heeft het woord.

De heer Piet De Bruyn: Voorzitter, minister, collega's, in een ideale wereld zouden politici zich eigenlijk niet of nauwelijks met sport moeten bezighouden, toch niet in een politieke betekenis, maar uiteraard wel door vanuit het beleid gezonde sport te stimuleren enzovoort. Met het politieke aspect rond sport zouden we ons het liefst zo weinig mogelijk moeten bezighouden.

Maar laat ons eerlijk zijn: we leven niet in een ideale wereld en we zien heel duidelijk dat grote internationale sportmanifestaties ook door de gastlanden als een politiek forum worden gebruikt. De vermenging tussen een sportmanifestatie op dat niveau en de wereldpolitiek is heel reëel. Ik denk dat er de laatste decennia geen enkele editie van de Olympische Spelen of van een vergelijkbare manifestatie is geweest waarbij er geen discussie was rond bepaalde aspecten van het binnenlands beleid van de betreffende landen. Ik verwijs naar Peking, waar er ook een heel sterke poging is geweest om statements over de situatie in Tibet, maar ook over de mensenrechten, op de agenda te krijgen. En ik denk eerlijk waar dat dat goed is.

In dat opzicht sluit ik me dan ook aan bij de collega's die duidelijk hebben gesteld dat we niet oproepen tot een boycot. Dat neemt niet weg dat ik de keuze voor Sotsji een beetje een ongelukkige keuze vind, maar de keuze is gemaakt. Nu de Olympische Spelen boycotten,

lijkt me geen goede zaak, temeer daar dit ons ook de gelegenheid biedt – en zo kom ik tot de kern van de zaak – om heel duidelijk onze stem te laten horen.

Ik meen ook dat er tussen het indienen van het interpellatieverzoek en het houden van de interpellatie wel wat tijd is verstreken, zo gaat dat in de parlementaire molen. Tijd die u hebt gebruikt, minister, om een aantal initiatieven te nemen. Ik neem aan dat u ons daar verder over zult informeren.

Wat mij betreft, is het belangrijk dat we in een zo ruim mogelijk kader een gedragen boodschap geven, maar een boodschap die niet mis te verstaan is, die duidelijk is en die niet in een soort goedbedoelde, maar heel vage intentie blijft steken. Ik meen dat hier klare taal moet worden gesproken, niet het minst omdat in Rusland heel duidelijk klare taal wordt gesproken, zelfs in een gewelddadige vorm, wat onaanvaardbaar is.

Ik kijk uit naar het overzicht van de initiatieven die u al hebt genomen. We zullen daarna zien of we er vanuit het parlement nog een extra initiatief aan kunnen toevoegen of wensen toe te voegen.

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Voorzitter, minister, collega's, er werd hierover inderdaad al heel veel gecommuniceerd. Er is een dossier in beweging gezet deze zomer. Er werd al heel veel verduidelijking gevraagd aan Rusland vanuit het IOC en ik hoop dat dat ook van onzentwege al is gebeurd. Onze fractie vindt de commotie, de boosheid en de ongerustheid die ontstaan bij deze wet heel belangrijk en ijvert voor meer verdraagzaamheid, hier en overal in de wereld, ten aanzien van die holebi's. We kunnen als politici en als mens niet anders dan tegen die antihomowet zijn. We moeten die wet afkeuren, maar vooral ook veroordelen.

Maar ik ben heel blij dat ik van sp.a en van de anderen hoor dat we tegen een boycot zijn. Er zijn immers andere manieren om onze stem te laten horen.

Er is al heel veel gezegd, ik zou eerst willen luisteren naar het antwoord van de minister.

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Voorzitter, minister, collega's, de CD&V-fractie sluit zich aan bij de bekommernissen die via de interpellatie duidelijk geformuleerd zijn, maar ik meen dat we hier in de commissie Sport vooral moeten benadrukken dat sport mensen samenbrengt. Dat gebeurt op basis van de internationale waarden die sport in zich draagt, en de olympische gedachte is daar een heel sterk voorbeeld van.

Ik denk dus ook niet dat we moeten boycotten. We moeten integendeel gebruikmaken van die internationale manifestatie om het positieve van een heel verdraagzame wereldsamenleving te kunnen benadrukken. We kunnen in die zin inderdaad verwijzen naar wat er in China is gebeurd. Ik meen dat Jacques Rogge en zijn IOC er binnen de mate van het mogelijke een en ander heeft gedaan.

We leven in een wereld waarin twee derden van de naties nog altijd in een soort dictatuur, in een vrij autoritair regime, leven. Het is belangrijk om dergelijke signalen constant te geven en ook dat ze nu door uw regering of door u ten aanzien van het IOC worden geformuleerd om op die manier de druk te verhogen, ook ten aanzien van Rusland – maar als ik het machogedrag zie van de president daar, weet ik niet of wij veel indruk zullen maken, minister. (*Gelach*)

Ik wil zeggen dat die man ook in andere conflicten overloopt van zelfvertrouwen, maar goed, dit valt buiten het kader van dit debat.

Ik meen dat alle beetjes helpen en dat een heel sterk signaal nu op zijn plaats is.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Voorzitter, dames en heren, ik ben het helemaal eens met ieder van u die zegt dat tegen de Russische regelgeving, zeker in het licht van de komende winterspelen in Sotsji, een krachtige reactie nodig is. Ik volg de heer Sauwens dat de positieve waarden van de sport maken dat er een stevige reactie mag komen.

Ik ben een beetje verbaasd dat nog niet geweten is wat er al is gebeurd, want er was een mededeling van de Vlaamse Regering. Ik heb als minister van Sport recent een initiatief binnen de Europese context rond deze problematiek, actief gesteund en mee uitgedragen, en de standpuntbepaling in Vlaanderen en België gecoördineerd. Ik ben op dit moment immers opnieuw de woordvoerder van Sport voor België. Ik heb het initiatief genomen om te overleggen met mijn collega-ministers van Sport van de Franse en de Duitstalige Gemeenschap, de heer Antoine en mevrouw Wyckmans, teneinde het statement namens België te kunnen steunen. Zowel op het vlak van inhoud als van aanpak zijn mijn collega-ministers het eens om een krachtig en duidelijk signaal vanuit de Europese Unie te geven.

Samen met achttien andere EU lidstaten, namelijk Oostenrijk, Kroatië, Cyprus, Denemarken, Estland, Frankrijk, Duitsland, Ierland, Italië, Malta, Nederland, Polen, Portugal, Slovenië, Spanje, Zweden, Verenigd Koninkrijk en Finland, heeft België van de informele ministermeeting van de EU-ministers van Sport op 1 oktober te Vilnius, gebruikgemaakt om een statement te maken. In het statement van die achttien landen worden de belangrijke maatschappelijke waarden van sport herhaald en worden tevens de bestaande internationale reglementen inzake mensenrechten en non-discriminatie in herinnering gebracht binnen de context van de organisatie van grote internationale sportevenementen. Ik ben ervan overtuigd dat een gezamenlijke Europese veroordeling meer impact zal hebben dan een louter Vlaams initiatief. Daarbij bekijk ik momenteel samen met de collega's hoe we dit statement verder kunnen opvolgen binnen de formele context van de EU-raad.

Wat het standpunt van de Vlaamse Regering betreft, kan ik u bevestigen dat dit initiatief en dit statement volledig worden gedragen door de Vlaamse Regering. Ik kan u zelfs zeggen dat er echt applaus was toen dit binnen de regering ter sprake kwam. Dat gebeurt eigenlijk nooit. Dit lijkt me ook aan te sluiten bij wat minister-president Peeters al heeft gedaan. In maart heeft hij in naam van de Vlaamse Regering al zijn bekommernis geuit aan de Russische ambassadeur in België over het toenmalige Russische wetsontwerp met betrekking tot propaganda voor homoseksualiteit.

De Vlaamse steun aan het statement past binnen het in 2011 opgemaakte beleidsdocument 'Mensenrechten en het Vlaams internationaal beleid', waarin wordt verwezen naar de bestaande multilaterale en Europese reglementering inzake mensenrechten en op basis waarvan de Vlaamse Regering in haar buitenlands beleid onder meer aandacht zal hebben voor de strijd tegen alle vormen van discriminatie. Ter voorbereiding van de informele EU-ministerbijeenkomst te Vilnius werd die aanpak ook bevestigd, zoals ik daarnet al zei, via een mededeling aan de Vlaamse Regering.

Noch op het statement, noch op het initiatief van de minister-president is er, voor zover mij bekend, op dit moment een reactie. Ik ben er echter van overtuigd dat we deze problematiek samen met de Europese collega's verder ter harte moeten nemen. In het kader van de EU-bijeenkomst in Vilnius werd het initiatief van het statement uiteraard ook aan het BOIC gemeld. Daarbij bleek dat het BOIC diverse vragen over deze problematiek krijgt en in zal gaan op vragen tot overleg. Het onderwerp zal de komende maanden onder de aandacht blijven en worden meegenomen tijdens de overlegmomenten met de olympische beweging, maar ook met mijn collega's, de ministers van de andere gemeenschappen.

De organisatie van de delegatie en de voorbereidingen op Sotsji zijn de verantwoordelijkheid van het BOIC, maar dat weet u. Het IOC staat in nauw contact met de Russische autoriteiten om garanties af te dwingen en de integriteit en veiligheid van de toeschouwers en atleten te waarborgen. Ik meen dat dit initiatief om met achttien landen een statement te maken een belangrijk punt is tegenover het IOC. Op die manier ziet het IOC dat we daar in Europa toch

grote vragen bij hebben, meer nog, dat we een probleem hebben met de manier waarop het nu werkt.

Heel het aspect van de veiligheid van de atleten en al de andere aspecten zijn natuurlijk de verantwoordelijkheid van het IOC en het BOIC. De rol van de politiek bestaat er op de eerste plaats in, vind ik, om deze problematiek blijvend onder de aandacht te brengen. Daarom zal ik samen met de collega's daadwerkelijk bekijken hoe we dat in Vilnius gemaakte statement verder actief kunnen opvolgen.

Ik meen dat de Vlaamse Regering daarmee een duidelijk statement heeft gemaakt. Voor mij is het belangrijkste dat we dat eigenlijk op een zeer goede manier hebben kunnen aankaarten. Jammer genoeg zijn niet alle landen gevolgd. Ik denk dat een aantal landen wellicht nog te nauw verbonden zijn met Rusland om heel de Europese Unie daarachter te krijgen, maar we hebben met achttien landen dan toch dat gemeenschappelijke statement kunnen maken.

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik begrijp dat er een aantal initiatieven zijn genomen, voornamelijk in het kader van de samenwerking tussen achttien landen binnen de EU. Ik denk dat dit goed is, maar tegelijkertijd stel ik vast dat amper iemand in deze commissie wist dat dit statement is gemaakt. Men kan zich dus afvragen of het voldoende is dat we dat statement in Vilnius maken, als nauwelijks iemand weet dat het is gemaakt. In die zin meen ik dat er, met alle respect voor de landen die men mee op uw initiatief bijeen heeft gekregen, toch nog een tandje bij zal moeten worden gestoken, willen we dat statement ook duidelijk maken in Rusland. Als het in het Vlaams Parlement niet wordt gehoord, dan zal het in het Kremlin al helemaal niet worden gehoord, vrees ik. Minister, laat dat echter vooral een aanmoediging zijn om u van uw taak te kwijten en namens Vlaanderen dat statement duidelijk te maken waar en wanneer u kunt, samen met uw collega's.

Heel vaak wordt gevraagd wat Vlaanderen op wereldvlak voorstelt, wat Vlaanderen ten aanzien van die grootmacht kan doen. Daarop zeg ik altijd het volgende: als je 's avonds in je bed kruipt en er zit een mugje in je slaapkamer, je ziet ze amper, kan ze je toch uren uit je slaap houden. Dat is ook onze rol, meen ik. Ik kijk daarbij graag naar het kunstwerk dat in de Rik Wouterszaal hangt. De kunstenaar geeft Vlaanderen de opdracht het kleine vogeltje te zijn dat de vlooiën moet pikken in de wilde dieren. Laat in dezen u dat vogeltje en Poetin het wilde dier zijn. U mag daarin echt wel moedig zijn. Het is ook duidelijk dat dit parlement u daarin steunt. Ik zou echt graag hebben dat dit statement nog duidelijker wordt gemaakt.

Het is me ook niet duidelijk welke initiatieven het BOIC nu zelf gaat nemen. Ik heb begrepen dat Vlaanderen en de ministers van Sport van de twee andere gemeenschappen een initiatief hebben gevraagd aan het BOIC. Er is blijkbaar ook geaccepteerd dat er overleg komt met het BOIC, maar ik wil niet dat het blijft bij wat praten en wat overleggen, zonder dat eigenlijk heel duidelijk wordt dat we het hier absoluut niet mee eens zijn.

Mevrouw Werbrouck, u bent topatlete geweest. Ik weet ook dat we atleten niet altijd mogen beladen met politieke opdrachten, maar ik meen dat atleten die zelf gevoelig zijn voor mensenrechten – en ik ben ervan overtuigd dat de meeste atleten dat zijn –, ook wel mogen worden aangemoedigd om na te denken over de vraag hoe ze op een verstandige manier in Sotsji kunnen reageren op die onmenselijke wet, en eigenlijk ook op die houding. Het gaat over mensenrechten in het algemeen in Rusland. Wie vorige week de daden van racisme in Moskou heeft gevolgd, weet dat het echt wel niet de goede kant uit gaat.

Ik vind dus dat we er zeer nadrukkelijk op mogen blijven hameren bij het BOIC, maar ook bij het IOC, want daar blijft het verdomd stil. Het IOC heeft zich tot nu toe hoofdzakelijk beperkt tot de mededeling dat de veiligheid voor de atleten binnen het olympisch dorp zal worden gegarandeerd. Qua nietszeggend statement kan dit wel tellen. Het zou er nog aan moeten mankeren dat atleten die afzakken naar Sotsji, op een of andere manier in het

olympisch dorp zouden worden bedreigd. Dat is al vele tientallen jaren geleden dat we dat nog hebben mogen meemaken, en dat was zeer triest.

Minister, bedankt voor het initiatief dat u hebt genomen, maar toch een zeer nadrukkelijke aanmoediging – en ik begrijp dat dat bijna namens alle partijen in dit parlement is – om er toch op blijven door te gaan om een fors statement te doen en aan het BOIC en het IOC te vragen welke engagementen zij in deze Olympische Spelen willen nemen.

Tot slot, overweegt u zelf om naar Sotsji te gaan naar de opening of de slotceremonie? Welke houding zult u daar zelf aannemen?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Op dit ogenblik ben ik nog niet van plan om naar Sotsji te gaan. Als ik daarnaartoe ga, neem ik het statement zeker mee en zal ik erover communiceren. U mag er zeker op rekenen dat ik het statement verder zal uitdragen. Meer nog, vrijdag heb ik met de beide gemeenschapscollega's overleg en ik zal het opnieuw op de agenda zetten, ook om na te gaan hoe we de druk op het BOIC kunnen verhogen.

Wat ik wel weet en vrij zeker weet, ook door reacties van sommige landen rond het statement dat in Vilnius is genomen, is dat Rusland zeer goed op de hoogte is van het statement van de achttien landen. Misschien is het niet tot in dit parlement gekomen, omdat de mededeling eerst in de Vlaamse Regering is gebeurd en wij eerst naar Europa wilden gaan om na te gaan welke landen wilden meedoen. Wij hebben toen niet aan communicatie naar Vlaanderen gedacht omdat we gefocust waren op Europa. Ik zal er duidelijk sterker rond communiceren. Ik heb de boodschap duidelijk begrepen. Mijn houding binnen Europa en mijn afkeer voor wat er gebeurt, zal toch heel duidelijk zijn.

De voorzitter: De heer De Bruyn heeft het woord.

De heer Piet De Bruyn: Minister, zou de mededeling in de Vlaamse Regering en het statement aan het verslag kunnen worden toegevoegd zodat we meteen de tekst hebben en weten waarover het precies gaat?

Minister, intussen zijn het negentien landen, wij plus achttien landen. U hebt het statement dus namens negentien landen gebracht.

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Minister, ik bedank u voor uw goed initiatief. Het is goed dat Rusland ervan weet, maar de vraag blijft wat ze er nog aan gaan doen. Blijft de politieke druk? Over enkele weken zijn de Olympische Spelen gedaan, maar blijft de homowet bestaan. Ik hoop dat we ook na de Olympische Spelen dat statement blijven steunen zodat de wet wordt afgeschaft, want dat is toch onze bedoeling.

Ik hoop ook dat onze atleten veilig zullen zijn in het olympisch dorp en daarbuiten. Ik hoop dat wij onze voorzorgen zullen nemen.

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Ik sluit me aan bij de woorden van de heer De Bruyn en mevrouw Werbrouck. Ik dank ook de andere collega's voor de steun.

Tot slot wil ik ook een motie aankondigen.

De voorzitter: De interpellatie is afgehandeld.

■

Interpellatie van de heer Peter Gysbrechts tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de stilstand in het realiseren van nieuwe sportinfrastructuur - 3 (2013-2014)

De voorzitter: De heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts: Voorzitter, minister, collega's, tijdens het zomerreces kwam Bloso met enkele spraakmakende cijfers naar voren. Wel, niet zo spraakmakend, want ze zijn ons niet onbekend. Met een tekort aan 6387 vierkante meter aan overdekte zwembaden en een tekort van 34.810 vierkante meter sporthallen, zijn we nog ver af van wat Vlaanderen nodig heeft aan sportinfrastructuur. Dat is niks nieuws.

Ik vrees dat het sportinfrastructuurplan een druppel op een hete plaat was en dat de situatie globaal er niet echt op vooruitgegaan is, ondanks de genomen initiatieven. Alleszins de beloofde en beoogde 33 procent realisaties van de nodige infrastructuur is niet gelukt. Vlaanderen heeft dus niet voldaan aan een van zijn prioritaire zaken, namelijk het realiseren van bovenlokale sportinfrastructuur. En wat gerealiseerd is, is eigenlijk al een initiatief dat in de vorige legislatuur is opgestart.

We spreken dan niet over de lokale sportinfrastructuur, die in heel Vlaanderen uit haar voegen barst door overbevolking of waar de toestand van de infrastructuur zodanig verloederd en slecht is, dat het huilen met de pet op is. Maar de gemeentelijke portefeuilles zijn leeg. Bovendien zorgen we er ook nog voor dat dankzij nieuwe decreetgeving gemeenten binnenkort zouden kunnen gaan besparen door geen erkende sportfunctionarissen meer te moeten aanwerven, zodat het risico ontstaat dat de kwaliteit van het sportbeleid ook daar nog zal achteruitgaan of dat een gemeente niet meer zou gaan investeren in sport en in infrastructuur.

Collega's, hiermee trap ik een open deur in, maar ook op het vlak van de motorcross is het wat betreft infrastructuur niet veel beter. We zijn al vier jaar opnieuw in onderhandeling. Ik ben mijn allereerste betoog begonnen met te verwijzen naar een betoog van tien à twaalf jaar geleden. In principe blijft het antwoord hetzelfde als bij de start van de legislatuur: motorcross moet zich verenigen – wat ze ook hebben gedaan – en de provincies zijn aan zet. Ik ga het hele dossier niet opentrekken. Diezelfde provincies zijn al vier jaar die beleidskeuze aan het ondergraven. Het debat gaat alle richtingen uit. Het 'not in my backyard'-verhaal speelt heel zwaar.

Ook in dit dossier kunnen we dus niet spreken van effectieve vooruitgang, ondanks de belofte dat we in elke provincie minimum één terrein zouden moeten hebben en ondanks alle goede intenties ter zake van de minister. Misschien zijn er dan stappen vooruit gezet in de voetbalinfrastructuur, maar daar moeten we vaststellen dat het enige subsidiereglement dat als stimulans werd bepaald, door de Raad van State van tafel is geveegd en we na vier jaar opnieuw van vooraf aan kunnen beginnen of zijn begonnen. Diezelfde Raad van State veegde recent ook nog eens het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (GRUP) voor het nieuwe stadion van Brugge van tafel omdat de keuze voor Chartreuse onvoldoende gemotiveerd was.

Dan moet de vooruitgang wel in de topsportinfrastructuur zitten. Maar ik vrees dat we ook daar geen meter vooruitgekomen zijn. Integendeel, datgene wat absoluut nodig was, een resoluut andere aanpak van het topsportbeleid, is er niet echt gekomen of brengt geen resultaten. Tot vandaag is het vooral bij een renovatie-operatie gebleven.

Bij de start van deze legislatuur hebben we heel duidelijk gemaakt dat we in het post-Anciaux-tijdperk een drastische verandering willen zien in het sportbeleid. Dat kan ook niet anders. Het was ook noodzakelijk. Op begrotingsvlak heeft de heer Anciaux echter wel de verdienste dat hij voor een nooit geziene stijging in het sportbudget gezorgd heeft. U bent kunnen starten met een portefeuille die nog geen enkele minister van Sport tot zijn

beschikking had. En we hebben u toen al gewaarschuwd dat Sport een belangrijk departement is en dat moet blijven tussen de andere en vooral tussen uw bevoegdheden.

Ondanks de middelen zou het uittekenen van een nieuw topsportbeleid en het realiseren van een moderne sportinfrastructuur geen lachertje worden. Dat wisten wij toen natuurlijk ook al. Misschien zou, achteraf bekeken, een tabula rasa op zijn plaats zijn geweest. Die tabula rasa is er niet gekomen. De gevolgen vier jaar later zijn er dan ook naar. We vertrekken vandaag in een laatste rechte lijn naar de verkiezingen en bijgevolg zal het rapport van het sportbeleid tot op vandaag en zeker wat infrastructuur betreft, geen al te hoge punten scoren.

Misschien hebt u de verkeerde strategie gekozen, was het te riskant om het beleid van nul herop te bouwen of wilde u het risico niet nemen om een tijdrovende operatie op te starten in combinatie alle andere bevoegdheden. Maar het is duidelijk dat de gekozen strategie tot op vandaag niet gewerkt heeft op het vlak van sportinfrastructuur.

Minister, deze commissie heeft altijd open en direct met u kunnen debatteren. In het oog van die constructieve manier van werken, zijn we soms misschien het belangrijkste uit het oog verloren – wat we ook regelmatig hebben gezegd en in elke beleidsbrief hebben benadrukt –, namelijk het verbinden van resultaatsverbintenissen aan beleidsmaatregelen. Dat is een noodzakelijke praktijk om goed beleid te verantwoorden en andere beleidskeuzes bij te sturen. Hadden we deze praktijk meer toegepast, dan hadden we vandaag misschien iets verder gestaan.

Minister, deze interpellatie heeft niet als doel om het hele sportbeleid te kraken. Ik heb het al aangehaald, er zijn immers ook heel wat positieve wijzigingen. Ik zal het geweer niet opeens van schouder veranderen. De vereenvoudiging van de whereabouts, de aanpak van seksueel misbruik in de sport, het Sport voor Allen-beleid: het zijn positieve veranderingen die we vanuit de oppositie ook hebben gesteund en goedgekeurd.

Maar we kunnen er niet omheen dat we, wat betreft het kernprobleem van de Vlaamse sport, namelijk onze sportinfrastructuur, niet voldoende vooruitgang hebben geboekt. Ik merk ook dat we niet alleen staan in deze opvatting. Een lid van uw coalitiepartner heeft dezelfde bezorgdheden geuit, al meermaals in deze commissie en ook daarbuiten, tijdens het zomerreces. Ongetwijfeld denken andere collega's daar ook zo over. Ik kon niet aanwezig zijn op de vorige vergadering van deze commissie, wegens een buitenlandse opdracht met een andere commissie. Er werden toen vragen gesteld over het stadiondossier, het kunstgras, zelfs het nationale stadion kwam aan bod, het schoonspringen, enzovoort. Vandaag staan de sporthallen ook op de agenda. Minister, daaruit blijkt dat andere collega's ook zo denken over het probleem of op zijn minst vragen hebben.

Minister, de hamvraag is wat u in het lopende jaar nog kunt en wilt doen om deze situatie recht te trekken en toch nog met een positief conto te kunnen afsluiten.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Minister, collega's, de nood aan extra sportinfrastructuur en het concreet realiseren van dergelijke infrastructuur is al jaren een belangrijk gegeven. Al jaren wordt er gevraagd een concrete inhaalbeweging te realiseren. Ik herinner me nog levendig de discussies hierover onder uw voorganger de heer Anciaux. Hij klopte zich op de borst met de stelling dat de achterstand spoedig zou worden aangepakt. Ik heb al heel veel presentaties gezien en heel wat uitleg gekregen over hoe de Vlaamse overheid het tekort aan sportinfrastructuur zou wegwerken en aanpakken.

Minister, dit dossier is een dossier naast zoveel andere dossiers. Het is, zoals de heer Gysbrechts zegt, zeker niet overal kommer en kwel. Maar vanaf het begin van deze legislatuur hebben we samen met de andere partijen gewezen op dit pijnpunt en u gevraagd om dit dossier aan te pakken. Vandaag worden we geconfronteerd met het feit dat het tekort

aan sportinfrastructuur helaas groot is en blijft. De cijfers zijn daarnet ook al opgesomd met betrekking tot overdekte zwembaden, het tekort aan sporthallen enzovoort.

De heer Gysbrechts heeft het probleem van de motorcross aangehaald. Ook dat dossier is een oud zeer, maar we moeten er wel de kanttekening bij durven te plaatsen dat het te maken heeft met het zogenaamde nimbyyndroom: veel mensen zijn vragende partij voor motorcrossterreinen, maar veel mensen willen die ook niet in hun onmiddellijke omgeving. Het is dan maar aan de politiek om te beslissen.

Dat zorgt mijns inziens nu voor een pingpongspel tussen Vlaanderen en de provincies. Er wordt niets gerealiseerd. Men durft op dat vlak blijkbaar geen keuze te maken.

Ten slotte moet ik de heer Gysbrechts gelijk geven. Wat de sportinfrastructuur betreft, hebben we helaas nauwelijks vooruitgang geboekt. Ik vrees dat de tijd die ons binnen deze legislatuur nog rest, veel te kort is om daar verandering in te brengen.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mijn opmerkingen richten zich eerder tot de heer Gysbrechts, maar, minister, u mag zich ook aangesproken voelen. De hamvraag is niet wat we gaan doen aan al die tekorten. De hamvraag is wie de rekening zal betalen. Dat is natuurlijk het hele punt. Noch lokale overheden, provinciale overheden, noch de Vlaamse overheid heeft vandaag afdoende budgetten om een inhaalbeweging te maken. Het enige wat op het terrein gebeurt, zijn hier en daar kleine initiatieven. Ik zal niet vooruitlopen op de vraag om uitleg over de sporthallen die verder op de agenda staat. Er is gewoon geen geld. Als we dat willen doen, wie zal het dan betalen? Waar zal dat geld vandaan komen? Hier en daar worden voetbalstadions gefinancierd door de privésector, maar de overheden zijn vleugellam als het gaat over de infrastructuur. Je merkt dat sportinfrastructuur bij de overheden vandaag niet boven aan de prioriteitenlijst staat. Het is een vaststelling. De hamvraag is: wie zal dat betalen?

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Minister, ik denk dat iedereen mijn standpunt kent inzake deze interpellatie. Er zijn inderdaad al wat zaken gerealiseerd. Zo is er het infrastructuurplan, dat mij wat is tegengevallen. Voor lawaaihinderlijke sporten is er nog altijd geen oplossing. De voetbalinfrastructuur is heel moeilijk. Er is wat vooruitgang, maar er is ook achteruitgang. De topsportinfrastructuur ligt volgens mij redelijk stil. Ik wil eerst uw antwoord afwachten, voor ik meer van mijn ongenoegen uit.

De voorzitter: Mevrouw Kindt heeft het woord.

Mevrouw Els Kindt: Ik sluit me aan bij deze vragen. Minister, ik wil het nog eens hebben over de gemotoriseerde terreinen. Ik dacht dat er sinds ons vorige gedachtewisseling een overleg geweest was met de provincie. Ik ben benieuwd wat daar is afgesproken.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Mijnheer Gysbrechts, ik ben blij met uw interpellatie. Ik zal daar vrij uitvoerig op antwoorden. Ik krijg hier immers de kans om mijn sportinfrastructuurbeleid uiteen te zetten. Over de andere punten zullen we het hebben bij de bespreking van de beleidsbrief.

Ik wil hier aantonen dat er heel veel is gerealiseerd en dat er ook nog veel in de pijplijn zit. Van stilstand is er dan ook absoluut geen sprake. Mevrouw Werbrouck, in die zin lijkt het me inderdaad verstandig dat u eerst luistert voor u commentaar geeft.

Mijnheer Gysbrechts, ik wil eerst even ingaan op de spraakmakende cijfers in een artikel uit De Tijd van 14 augustus waar u naar verwijst. Daarin is sprake van het concrete tekort aan sportinfrastructuur, uitgedrukt in oppervlakte. Specifiek voor de sporthallen betekent het

vermelde theoretisch tekort van ongeveer 35.000 vierkante meter sportzaaloppervlakte een theoretisch tekort van ongeveer 23 gemiddelde sporthallen.

De tekorten doen zich vooral voor in Antwerpen, Oost-Vlaanderen en Vlaams-Brabant. Dat was voor het Sportinfrastructuurplan er was. Van die 23 sporthallen die we te kort hebben, zijn er via het Sportinfrastructuurplan 9 sporthallen en 3 multifunctionele projecten met grote sportzaal gerealiseerd. Van die 23 zijn er dus 12 gerealiseerd. Men zou dus kunnen zeggen dat er nu nog een theoretisch tekort van ongeveer 11 sporthallen is.

Voor de zwembaden betekent het vermelde theoretisch tekort van ongeveer 6500 vierkante meter overdekte zwemwateroppervlakte een tekort van ongeveer 17 zwembaden van 25 meter op 15 meter. De tekorten doen zich opnieuw voor in Antwerpen, Oost-Vlaanderen en Vlaams-Brabant. Er zullen een aantal zwembaden gerealiseerd worden, namelijk in Westerlo, Hoogstraten, Brugge en Halle. Sommige van deze nieuwe zwembaden vervangen oude bestaande zwembaden, andere zijn nieuwe extra zwembaden.

Mijnheer Sauwens, u hebt gisteren nog gezegd dat er een grote problematiek bestaat inzake zwembaden. Ik kom daar straks nog op terug, maar ik denk dat we het daar vooral moeten hebben over het bovenlokale niveau.

Het ging hier over een theoretisch tekort, maar we moeten daarnaast ook kijken naar de bezettingsgraad en naar de huidige toestand van de bestaande sportinfrastructuur. In de praktijk kan er dus in regio's waar er een theoretisch teveel is, in de praktijk toch nog een praktisch tekort zijn en omgekeerd.

Ik zal niet ontkennen dat het Sportinfrastructuurplan niet helemaal heeft gebracht wat oorspronkelijk vooropgesteld was. Iedereen hier weet dat ik loyaal het werk van mijn voorganger heb voortgezet en dat ik de engagementen van mijn voorganger, ondanks de vastgestelde problemen met dat plan, zo goed mogelijk ben nagekomen. Een dergelijk plan dat ook goedgekeurd is door de Vlaamse Regering, is trouwens niet iets wat men zomaar ongedaan maakt, zoals u in uw vraag suggereert wanneer u het hebt over een tabula rasa. Ik ben het daar niet mee eens. Naast de beslissing van de Vlaamse Regering waren er al toezeggingen gedaan aan de lokale besturen. Dat keert men niet zomaar om.

Ik heb een evaluatie gemaakt van de plus- en minpunten van dit plan en ik heb waar mogelijk, het Sportinfrastructuurplan bijgestuurd. Wat bleek te werken, heb ik behouden. Zo heb ik ingepikt op de nog bestaande nood aan kunstgrasvelden en heb ik aan de Vlaamse Regering voorgesteld om een derde cluster van veertig kunstgrasvelden te realiseren. Voor deze derde cluster wordt gedurende tien jaar in een jaarlijks budget van 1,3 miljoen euro voorzien.

Ook de bestaande sportinfrastructuur moet onderhouden worden om eventuele verloedering waar u naar verwijst tijdig te kunnen counteren. Om de vele bestaande sporthallen up-to-date te houden, heb ik een impuls gegeven aan lokale besturen om de bestaande vloeren te vervangen door aangepaste sportvloeren van hoge kwaliteit. In 2011 werden met ondersteuning van de Vlaamse overheid 33 sportvloeren aangelegd. In 2012 werden er 34 sportvloeren aangelegd. Voor 2013 wordt verwacht nog een 50-tal sportvloeren te kunnen renoveren. Wij leveren een bijdrage vanuit Vlaanderen, maar het is de cofinanciering met de gemeenten die ervoor zorgt dat er met minder geld meer kan worden gerealiseerd.

Naast kunstgrasvelden en sportvloeren werd tijdens deze legislatuur ook ingezet op de realisatie van 39 Finse pistes. De licht georganiseerde sportbeoefening heeft op die manier op veel plaatsen een boost gekregen.

U hebt het gehad over de gemeentebesturen. Ik heb getracht de gemeentebesturen in financieel precaire tijden een duw in de rug te geven om te blijven investeren in lokale sportinfrastructuur. Ik zou dat geen stilstand noemen. Ik heb ondanks het feit dat het een gemeentelijke taak is toch vanuit Vlaanderen een inspanning geleverd om de realisatie van de

lokale sportinfrastructuur te stimuleren. Ik vind een renovatie van ongeveer 120 sportvloeren en de aanleg van 39 Finse pistes en 75 kunstgrasvelden een behoorlijke stap vooruit. Dat getuigt van behoorlijk goed werk samen met de lokale besturen.

Wat topsportinfrastructuur betreft, zegt u dat er enkel een renovatieoperatie is gebeurd. Ik begrijp niet goed vanwaar u dat haalt. Op 19 juli besliste de Vlaamse Regering om voor de Vlaamse topsporters te investeren in de uitbouw van drie topsportcentra in Gent, Antwerpen en Leuven. Vlaanderen draagt zelf bijna 10 miljoen euro bij voor de investeringen in topsportinfrastructuur. De totale investeringswaarde voor de geplande projecten bedraagt echter een pak meer, namelijk 25 miljoen euro. Om dat bedrag te halen, kiest de Vlaamse Regering voor cofinanciering en samenwerking met de juiste partners.

Ik som de topsportinfrastructuurprojecten op die de volgende maanden en tegen uiterlijk eind 2015 concreet gerealiseerd worden. In Antwerpen komt er een nieuw trainingsbad van zes 50 meterbanen in het Wezenberg-zwembad, specifiek uitgerust voor topsport met tijdsregistratiesysteem, mogelijkheden om onderwaterbeelden te filmen, apparatuur voor bewegingsanalyse enzovoort.

Er komt ook een nieuw topsporthockeycentrum te Wilrijk, met in een eerste fase een kwalitatief hoogstaand hockeyveld, een overkapping voor in de winter, centrale kleedkameraccommodatie, apparatuur voor videoanalyse enzovoort.

Er komen ook twee complementaire krachtzalen te Wilrijk, een aan de gebouwen van de Vlaamse Tennisvereniging (VTV) en een in de nieuwe topsportschool.

Wat doen we in Leuven? Er is de bouw van een nieuwe sporthal voor balsporten en de realisatie van overdekte atletiekinfrastructuur voor werp-, spring- en sprintnummers.

Wat doen we in Gent? Daar hebben we het wellicht meer over renovatie dan over vernieuwing. Er is het omvormen van de bestaande sporthal tot een G-sporthal, het renoveren van bestaande ruimtes tot medische en paramedische ruimtes, een nieuwe powerzaal in functie van topsport, het herinrichten van de trampolinehal in functie van de Algemene Gymnastiek Dames (AGD), de realisatie van een wielerspecifieke krachtzaal aan het wielercentrum Eddy Merckx.

Naast de driehoek Gent, Antwerpen en Leuven, is er in Waregem de realisatie van een eventingparcours op het middenplein van de hippodroom, gekoppeld aan de aanleg van een nieuwe allweatherpiste en een extra overdekte paddock in het Bloso-centrum.

Zoals u hebt kunnen horen, gaat het hier meestal om nieuwbouwprojecten en geenszins om een renovatieoperatie. In Gent betreft het eerder een grondige renovatie in functie van de topsportnaden. De discussie over nieuwbouw of renovatie lijkt me ondergeschikt. Met deze investeringen voor atleten van de 10+1-focussporten – het zeilen valt er wat buiten – kunnen we binnenkort terecht in kwalitatieve topsporttrainingsinfrastructuur. Die wordt gerealiseerd, behalve Waregem, in de grote topsportcentra Gent, Antwerpen en Leuven, waar we de combinatie van sporten en studeren kunnen benadrukken maar ook de wetenschappelijke ondersteuning kunnen realiseren.

Als u het me niet kwalijk neemt, zal ik over voetbalstadions niet veel zeggen, want daarover hebben we vorige week fundamenteel de discussie gevoerd naar aanleiding van vragen die toen zijn gesteld. Het is wel belangrijk om nu nog eens te herhalen dat het totaal beschikbare budget voor die projectoproep 8 miljoen euro bedraagt. Voor verdere informatie verwijst ik uiteraard naar vorige week.

Ik kom tot de bovenlokale sportinfrastructuur. Ik ben echt niet blind voor de blijvende tekorten. Dat heb ik daarnet al gezegd. De problematiek rond de zwembaden en de vernieuwing ervan, is zeer groot. Als sluitstuk van mijn sportinfrastructuurbeleid werk ik nu aan een initiatief voor de ondersteuning van grotere bovenlokale sportinfrastructuurprojecten, samen met de provincies en de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC). Een projectoproep

omtrent de ondersteuning van bovenlokale sportinfrastructuur bevindt zich in de finale ontwerpfasen en zal binnenkort ter goedkeuring worden voorgelegd aan de Vlaamse Regering. De bedoeling van dit project is opnieuw een hefboom te creëren om samenwerkingsverbanden te genereren tussen verschillende bovenlokale, lokale en Vlaamse besturen om zo tot de realisatie van bovenlokale sportinfrastructuur te komen. De regierol van de provincies met betrekking tot het bouwen, vernieuwen of subsidiëren van die bovenlokale sportinfrastructuur, zal hierin voldoende aandacht krijgen. Dat luik ontbrak.

Ik vat samen. Wat betreft de lokale sportinfrastructuur hebben we, dankzij de filosofie van ondersteuning, de gemeenten zo ver gekregen om te blijven investeren. Ik heb de cijfers genoemd. Topsportinfrastructuur werd effectief wat opgespaard, maar nu is er een duidelijke visie daaromtrent, met alle investeringen die daaromtrent vastgelegd zijn. Met 25 miljoen euro topsportinfrastructuur realiseren, is niet niks. We willen eigenlijk op eenzelfde manier werken ten aanzien van het bovenlokale beleid via samenwerkingen en het budget dat wij ter beschikking hebben, verhogen door de samenwerkingen die worden gerealiseerd. Met die drie initiatieven doen we wat we kunnen ten aanzien van de sportinfrastructuur, en dat in moeilijke tijden.

Mijnheer Caron, u vroeg uitdrukkelijk hoe we alles gaan financieren. Ik denk dat het duidelijk is dat we dat doen door samenwerking. 'Door samenwerking scoren' hebben we hier werkelijk gerealiseerd.

Ik kom tot de terreinen voor hinderlijke sporten, en specifiek motorcross. U had het in uw vraag over de problematiek van de hinderlijke sporten, waarvoor ik me inderdaad geëngageerd heb, samen met de provincies. Mijn bedoeling was om in elke provincie één terrein te vinden waar kan worden getraind. Ik steek niet onder stoelen of banken dat deze zoektocht zeer moeizaam verloopt – ik zeg niet dat hij stopt –, ondanks de inspanningen die Vlaanderen hiervoor geleverd heeft. We hebben overleg gehouden met de provincies, de sector heeft zich uiteindelijk georganiseerd, wat een belangrijk punt is, en heeft een aanspreekpunt aangeduid. Vlaanderen heeft de zoekmogelijkheden voor de provincies uitgebreid.

Desalniettemin stel ik samen met u vast dat er bijna nergens nog in Vlaanderen een draagvlak is voor een dergelijk terrein. Toch zijn er enkele lichtpuntjes. De sector zelf neemt actie om het draagvlak te helpen creëren, en er is een voorstel om de VLAREM-wetgeving (Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning) aan te passen zodat terreinen waarop nu een MX-wedstrijd wordt georganiseerd, langer voor en na de wedstrijddag als trainingsterrein kunnen worden gebruikt. Hierdoor wordt de hinder gespreid. Verder steken hier en daar enkele initiatieven of initiatiefnemers de kop op, waarbij we er vanuit Vlaanderen telkens alles aan doen om hen zo goed mogelijk wegwijs te maken in de wetgeving en te helpen om de juiste personen rond de tafel te brengen.

Ik wil ook heel duidelijk een van de volgende weken deze Vlaamse Regering een nota over deze problematiek voorleggen om te zien of we politieke knopen kunnen doorhakken. Ik hoop dat er op het moment dat we politieke keuzes maken, steun voor kan worden gevonden, wat niet eenvoudig zal zijn. Iemand sprak van het nimbyndroom. Ik heb bij motorcross nog meer dan anders de indruk dat het over BANANA gaat: 'build absolutely nothing anywhere near anyone'.

Samengevat, mijnheer Gysbrechts, durf ik te stellen dat de realisatie van sportinfrastructuur helemaal niet stilstaat, wel integendeel. Er werd de voorbije legislatuur reeds heel wat in sportinfrastructuur geïnvesteerd en dat zal het laatste jaar van de legislatuur in de mate van het mogelijke nog veel verder gaan. Uiteraard zijn er een aantal knelpuntdossiers, u hebt het aangehaald. De voetbalstadions lopen niet. Daarvoor ligt wat mij betreft het initiatief nog altijd bij de clubs. We hebben het daar zowel in de commissie Ruimtelijke Ordening als hier over gehad. Dat is ook zo voor de terreinen voor de hinderlijke sporten. Als ik het geheel

beschouw, kunnen we echt niet spreken van stilstand. Ik vraag me zelfs af of ik de 33 procent niet vlot heb gehaald.

De voorzitter: De heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts: Minister, ik dank u voor uw antwoord en voor het ruime overzicht. We moeten het nog eens rustig nalezen om het helemaal op de kaart te zetten. Ik fiets er even kort doorheen.

Wat betreft uw slotopmerking dat het duidelijk niet stilstaat, integendeel: we hebben nooit gezegd dat het helemaal stilstaat, maar dat het niet echt vooruitgaat. U zegt dat het het laatste jaar van de legislatuur nog verder zal gaan en dat er heel veel in beweging zal zijn. Dat is natuurlijk mijn slotvraag: wat gaan we doen om dat laatste jaar de boel recht te trekken en in beweging te houden? U weet dat wij in deze commissie, samen met de collega's, alleen maar vooruit willen en niet gewoon maar discussiëren om te discussiëren. Als wij kunnen zien dat er nog een enorme beweging voorwaarts is, zullen we de eersten zijn om dat toe te juichen want we zitten hier om de sport te promoten en te verbeteren. Dat is een standpunt dat we altijd aangehouden hebben.

Ik heb ook helemaal niet gezegd dat er niets is gedaan. Het zou trouwens straf zijn als er helemaal niets zou zijn gebeurd, en dat bedoel ik echt niet cynisch. U had het nog eens over die 33 procent en over de hoeveelheden vierkante meter sporthallen. Uiteindelijk zegt u dat u 50 procent hebt gehaald. Dat is 50 procent van die 33 procent.

Minister Philippe Muylers: Er is een theoretisch tekort van 23 sporthallen, en we hebben er 12 gerealiseerd.

De heer Peter Gysbrechts: U zegt dat u 50 procent hebt gerealiseerd. In het begin heb ik gezegd dat de beoogde 33 procent er niet is, dan hebben we het over 50 procent van die 33 procent. Mijn stellingname is vrij duidelijk dat we dat niet hebben gehaald. Maar goed, daar gaan we niet te ver over uitweiden. Maar als u dan zegt dat u de 33 procent vlot hebt gehaald, dan bent u volgens mij iets te enthousiast geworden van uw uiteenzetting. Maar tot daar aan toe.

Ik kom tot het verhaaltje van het tabula rasa. Ik heb gezegd: als we terugkijken, was het misschien beter. Ik heb er ook duidelijk bij gezegd dat ik me de vraag stel, ik heb nooit gezegd: men had dat moeten doen. Ik heb zelfs nog eens herhaald: 'achteraf bekeken'. Dat is een vraagstelling als we het vandaag bekijken.

Over de ondersteuning van de gemeentebesturen zijn er verschillende meningen, ook in deze commissie. Ik heb altijd de mening van de minister gedeeld. Kunstgras en sportvloeren hebben we steeds positief bejegend. Ik heb daar de vorige jaren voor mijn gemeente trouwens ook gebruik van gemaakt. Wat dat betreft, blijf ik die stimulansen steeds meer verdedigen. Ik vind dat belangrijk. Ik heb op andere ogenblikken trouwens al gezegd dat dat nodig is.

Ik heb het overzichtje van de topsportinfrastructuur gehoord. We gaan dat nog eens herkauwen. Wat betreft het voetbal heb ik het verslag van vorige week gelezen en de nieuwe initiatieven na de schrapping van het vorige dossier door de Raad van State. Motorcross kent een heel moeilijk verloop. Dat gaat over infrastructuur. We weten wat daar in het verleden over gezegd is. Het is ook niet de bedoeling om de zwartepiet door te geven aan deze minister. We stellen vast dat we ten aanzien van de infrastructuur eigenlijk nog geen oplossingen hebben. Het is inderdaad correct, dat wil ik onderstrepen, dat de sector zijn uiterste best doet. Hij heeft zich georganiseerd, reikt alles aan en zegt: help ons en wij doen ons best. Minister, ik sluit daarbij af. Zoals gezegd gaan we de rest even rustig bekijken.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Het is goed dat er nog wat geld is gevonden in die jaren. Als minister van Begroting hebt u daar een goede bijdrage toe geleverd. Dank u.

Als je de cijfers op een rijtje zet, moet ik zeggen dat het zo kwaad nog niet is uitgedraaid. Ik neem nu het woord om een duidelijke reden. We hebben hier namelijk al vaak gediscussieerd over de rol van de gemeenten en de Vlaamse overheid en wie wat moet doen rond infrastructuur enzovoort. Ik heb een zeker scepticisme ten aanzien van de gevolgen van de interne staatsvorming omdat ik denk dat het de overheden van elkaar isoleert, niet ondersteunt en niet aanzet tot samenwerken. Ik ben een grote verdediger van een sterke gemeentelijke autonomie maar met de mogelijkheid waarbij Vlaanderen impulsen kan geven om bepaalde beleidsontwikkelingen te stimuleren.

Minister, uw voorganger, die mij redelijk genegen is, zoals u weet, heeft een systeem op poten gezet. Men kan erover discussiëren. Ik ben het ook niet voor 100 procent eens met wat eruit gekomen is, maar het heeft toch een zekere beweging gemaakt. Er kunnen andere technieken zijn en u doet het op een andere manier, met de Finse pistes, sportvloeren enzovoort, maar ik kan u alleen maar gelijk geven dat het inderdaad een bewijs is dat je met beperkt Vlaams geld op het terrein, een veel groter resultaat kunt realiseren. Dat wil ik even zeggen, vooral in het kader van de fetisjistische discussie over de verhouding tussen de lokale besturen en het Vlaamse niveau. Voor mijn part mogen de provincies mee in die redenering komen. We maken het elkaar morgen misschien eerder moeilijker dan gemakkelijker. Ik blijf erbij dat als er noden zijn, Vlaanderen ook impulsen mag geven om die noden te helpen invullen.

Wat de tekorten in de infrastructuur betreft, is er een grote druk op de bezetting ervan, zelfs in die regio's waar er volgens de norm voldoende infrastructuur is. De norm zelf is zeker bediscussieerbaar. Welke norm hanteer je? Hoeveel oppervlakte sportinfrastructuur en zwembaden moet je per inwoner hebben? Het zijn minimale normen. Je merkt op het terrein dat de bezettingsgraad heel hoog is en dat er nog altijd een aantal noden zijn in de samenleving. 'The sky is the limit' is niet realistisch. Daarom ook mijn opmerking over de financiering.

Misschien moeten we opnieuw creativiteit aan de dag leggen om meer sportinfrastructuur te delen. Nu hebben we het over samenwerking, maar ik heb het ook over delen. Om die noden op te lossen, zijn er nog steeds veel mogelijkheden met betrekking tot bijvoorbeeld scholen of veiligheidsdiensten die soms een eigen infrastructuur hebben die maar halftijds of minder gebruikt wordt. Dat is geen dure operatie. Bloso heeft indertijd een subsidiesysteemje gehad waarmee men een kleine aanpassing van infrastructuur in scholen kon laten financieren om die toegankelijk te maken na de schooluren. Ik pleit ervoor om die creativiteit in de toekomst opnieuw een plaats te geven.

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Minister, ik dank u voor het uitgebreid antwoord. Als ik het globaal bekijk, zit er heel veel aan te komen. Langs de ene kant ben ik heel blij dat het gerealiseerd zal worden. Het is alleen jammer dat ik dat niet twee jaar vroeger heb kunnen zeggen. Door omstandigheden is het er niet. Ik hoop dat het er na de verkiezingen effectief zal komen, want de behoefte om meer infrastructuur is er. Ik hoop uit het diepst van mijn hart dat het er zal komen. Ik heb het al vaak gezien: de Lange Wapper zou er al staan, en die staat er ook nog niet. *(Opmerkingen)*

Er is heel veel goede wil aanwezig. Dat apprecieer ik aan u, minister, dat weet u, maar ik vind het jammer dat we daar heel laat mee zijn, door welke omstandigheden ook, en dat het over de verkiezingen wordt getild. Voor mij ligt dat een beetje moeilijker. U weet hoe dat komt.

Iedereen heeft zijn eigen taak, wordt gesteld. Ik ben zeker niet tegen de kunstgrasvelden en de Finse pistes, maar als iedereen zijn eigen taak uitvoert, dan zou er misschien nog betere sportinfrastructuur zijn. Het bovenlokaal project zit in de finale fase. Ik hoop dat in de komende jaren die finale fase zal worden gerealiseerd.

De voorzitter: Mijnheer Gysbrechts, ik neem aan dat u een motie indient?

De heer Peter Gysbrechts: Die zal er wel komen.

De voorzitter: De interpellatie is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Peter Gysbrechts tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de evaluatie van de proeftuinen sport door de Vlaamse Sportraad - 2161 (2012-2013)

De voorzitter: De heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts: Minister, collega's, op 31 mei 2013 ontving de Vlaamse Sportraad de eindevaluatie van de vijf proeftuinen in verband met het Participatiedecreet. Zoals verwacht en gevraagd schreven zij hierover een advies. De Vlaamse Sportraad besprak alle vijf de afzonderlijke proeftuinen en putte daar een algemene conclusie uit.

De Vlaamse Sportraad stelt voor om twee projecten niet langer te ondersteunen. Wat betreft Open Stadion vroeg men zich af in hoeverre de Vlaamse overheid hier nog iets mee te maken heeft, aangezien dit een federale materie is. En inderdaad, de nieuwe Football Foundation, de opvolger van Open Stadion, is duidelijk gelinkt aan de Belgische Voetbalbond. Langs de andere kant, een fonds dat de maatschappelijke meerwaarde van voetbal, en dus ook sport in het algemeen, benadrukt, lijkt me juist een heel Vlaams verhaal en zou eigenlijk perfect passen bij het Vlaams sportbeleid. Het is dus maar de vraag in hoeverre Vlaanderen hier geen rol kan spelen zoals het dat in het verleden ook gedaan heeft.

Idem dito voor het tweede project. Het project sport in grootsteden wordt negatief geadviseerd, in die zin dat de opgedane kennis bewaard moet blijven maar dat het project zelf geen beleidsmeerwaarde heeft. De kruisbestuiving tussen jeugdwerk en sport had nochtans veel potentieel en vooral het betrekken van moeilijke doelgroepen zoals allochtone meisjes en kansarmen was een van de factoren waarvan ik had gehoopt dat ze succesvol zouden zijn. Ik geloof immers absoluut in de kracht van sport om kansarmen opnieuw in de samenleving te betrekken. We kunnen daarvoor gewoon verwijzen naar alles wat nu loopt in verband met kinderarmoede, want daar zijn sport en het betrekken bij de samenleving, enorm belangrijk en heel sterke items. Ik denk dat het belangrijk is dat we dit niet uit het oog verliezen. We zijn immers het engagement aangegaan om de doelstellingen 2020 met betrekking tot armoede te halen. Voorlopig lijkt dat geen haalbare of minstens een heel moeilijke kaart, maar we moeten wel alles in het werk stellen om de huidige achteruitgang in die evolutie tegen te houden en op zijn minst te streven naar een betere situatie voor onze kansarmen tegen 2020 en het liefste zo snel mogelijk. Sport kan daar een belangrijke rol in spelen, dat heb ik ook kunnen vaststellen in mijn eigen gemeente: het kan als de wil er is, via sport kunnen we heel veel doen.

Open Vld is altijd voorstander geweest van resultaatsverbintenissen in de sport en voor het evalueren en bijsturen van proeftuinen, maar we zijn ook voorstander om die resultaatsverbintenissen niet louter op sportief vlak te bekijken. De sportieve waarde van zo'n project is misschien beperkt, maar een project kan wel een positieve meerwaarde hebben op een ander vlak. Dit betekent niet dat ik pleit voor het behouden van de proeftuin sport in grootsteden, maar ik pleit wel voor het behouden van de ambitie dat dit project in zich had en voor een eventueel nieuw initiatief.

Daarom heb ik de volgende vragen, minister. Wat gaat u met de twee proeftuinen doen? Hebt u de ambitie om nieuwe initiatieven te nemen voor gelijkaardige doelstellingen? Hoe zult u de positief beoordeelde proeftuinen opnemen in het algemeen beleid? Welk budget zal eraan vasthangen? Worden die projecten in een latere fase nog geëvalueerd?

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, minister, mijnheer Gysbrechts, ik wil mijn bekommernis over de proeftuinen even uitspreken. Ik heb het rapport van IDEA Consult gelezen indertijd en ik heb hier een aantal conclusies voor me liggen. Het was een correcte evaluatie, er valt niets tegen in te brengen.

Het is natuurlijk wel zo dat een aantal problemen aangepakt moeten blijven worden. De vraag is of het project verder kan gaan of niet. Er zijn twee preciaire punten. Ik vrees dat als er geen inspanning wordt geleverd door het Vlaamse niveau, er net zoals bij de sportinfrastructuur, ook niets meer zal gebeuren op het lokale niveau. Ik denk in de eerste plaats aan de buurtsportbegeleiders. Het Vlaams Instituut voor Sportbeheer en Recreatiebeleid (ISB) zal methodische ondersteuning krijgen, steden kunnen voortdoen, maar ik vrees een beetje dat indien er geen extra middelen komen, het verhaal zal eindigen.

Er is iets dat ik nog erger vind. Niets is perfect, ik beweer niet dat het nu perfect is of dat de methodiek niet moet worden bijgesteld, maar ik vind het heel jammer voor de sport in de grootsteden. Het is een systeem dat in de snelgroeiende, verkleurende en ‘vergroenende’ grootsteden een antwoord kan bieden op een aantal potentiële maatschappelijke problemen.

Ik loop vooruit op uw antwoord, ik weet het. Ik doe het bewust omdat ik mijn bekommernis ter zake wil uitdrukken. Ik zou willen dat u antwoordt dat sport niet alleen vanuit een sportief aspect wordt bekeken, want dit is een veel ruimer maatschappelijk verhaal. Ik denk dat u daar een bondgenoot in kunt zijn. Sport kan ook worden ingezet voor veel aspecten van maatschappelijke integratie, educatie en pedagogie. De sportwereld heeft helaas een beetje de neiging om alles nogal vanuit de sporttechnische kant te bekijken. Ik pleit voor een verruiming en ik wil mijn bekommernis bij dezen uiten.

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Voorzitter, minister, ik wil het ook hebben over sport in grootsteden. De proeftuin had inderdaad te kampen met kinderziekten: het bereik was redelijk laag en de manier van werken was heel arbeidsintensief. Het positieve van de proeftuin was dat sport aangewend kan worden als middel om de kansengroep te bereiken, en daar zit nog potentieel in. Ik kan wel begrijpen dat het geen beleidsprioriteit is, maar we moeten erop blijven inzetten, want we moeten iets doen aan de verkleuring, we moeten het blijven ondersteunen, we moeten eraan blijven werken.

Ik vind het jammer dat het nu voor een stuk wegdeemstert. Er is ook het feit met de buurtsportbegeleiders. Ik wil dan ook vragen of u voor bepaalde projecten of initiatieven in een overgangperiode voorziet. Kan er nog een budget voor worden vrijgemaakt? Ik vind dit een belangrijk punt, ik kan me dan ook aansluiten bij de woorden van de heer Caron.

Wat het dynamoproject betreft, viel het te verwachten dat het gecontinueerd zou worden, want iedereen was er positief over. Gaat de structurele verankering van het dynamoproject hand in hand met de bijsturing van het Sportfederatiedecreet? Het is de bedoeling om het structureel te verankeren door de regelgeving af te stemmen op het decreet en het uitvoeringsbesluit inzake de sportfederaties. Het decreet doorloopt dan ook een evaluatieproces en een bijsturing. Het is daarom dat ik vraag of ze samengaan, wordt het één project of blijven het twee afzonderlijke projecten?

Het project eindigt in oktober. Is er in de begroting 2013 in een overbruggingsbudget voorzien voor de maanden november en december 2013?

De proeftuin brede school zal ook gecontinueerd worden via een structurele verankering. Een belangrijke rol wordt toebedeeld aan de follows. Momenteel is het een probleem dat we slechts 25 follows hebben. Een verdubbeling zou kunnen zorgen voor een afdekking van heel Vlaanderen. In welke mate bent u ermee bezig om heel Vlaanderen af te dekken? Zijn er mogelijkheden om het contingent uit te breiden?

Ik heb gevonden dat de Vlaamse Sportraad stelde dat Bloso momenteel niet investeert in het follow-project, maar ik heb andere zaken op de site zien staan. Dat zorgt bij mij voor verwarring. Kunt u dit ophelderen? Staat Bloso nu in voor de financiering van de 25 follows of niet?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Voorzitter, dames en heren, ik stel voor om de detailvragen te behandelen bij de bespreking van de beleidsbrief. Ik zal me nu beperken tot het antwoord op de vragen van de vraagsteller, want daarmee zult u al heel wat inzicht krijgen. Er zal heel wat in de beleidsbrief, die nu wordt afgerond, staan en ik raad u aan om die te lezen.

Voor wat de proeftuin Open Stadion betreft, werd de formule eind september 2013 stopgezet. Dat is goed, want we hebben met Football+ Foundation, de opvolger van Open Stadion, onderhandeld over een hertekende opdracht voor de periode 2013-2016. Football+ Foundation zal vanuit zijn opgebouwde expertise een begeleidingsopdracht vervullen, niet meer van de clubs uit eerste en twee klasse, maar vanaf clubs van derde nationale die zijn aangesloten bij de Vlaamse voetbalfederatie. Ik meen dat we daarmee de filosofie van Open Stadion voortzetten ten aanzien van de voetbalclubs. In rechtstreekse subsidiëring aan voetbalclubs wordt niet meer voorzien.

Wat betreft de proeftuin sport in grootsteden werd de formule ook eind september 2013 stopgezet. Zoals gepland stond het laatste werkingsjaar vooral in het teken van de overdracht van opgedane expertise en goede praktijken rond ervaringsleren met maatschappelijk kwetsbare jongeren. Vzw JES organiseerde op 13 juni 2013 de studiedag 'Sport Extended' waar de inzichten, praktijkervaringen en expertise werd gedeeld met alle mogelijke partners. De uiteindelijke betrachting is dat de sportsector via intersectorale samenwerking met JES de kennis- en competentieontwikkeling over sociale sportprojecten mee inbedt en verankert. En ik geloof echt dat dat kan, ik kom er nog op terug.

Ik geef u een voorbeeld. De Vlaamse Trainersschool zal moeten bekijken hoe de competentiestructuur afgestemd en uitgebouwd kan worden door toevoeging van specifieke competenties van maatschappelijk kwetsbare jongeren en laaggeschoolden in functie van sportbegeleiding.

U vraagt of ik nieuwe initiatieven zal nemen. Ik stel vast dat we vandaag vier operationele structuren hebben: G-sport voor sporters met een handicap, sport en interculturaliteit, sport en senioren en sport en armoede. Ik stel ook vast dat de verschillende sportactoren veel meer samenwerken en hun kennis en expertise met betrekking tot de maatschappelijke vragen en noden uitwisselen. Ik meen dat het doelgroepenbeleid echt ingebed is dankzij die vier structuren en de samenwerking tussen de diverse sportactoren.

Ook binnen het nieuwe decreet Lokaal Sportbeleid is er een Vlaamse beleidsprioriteit ten aanzien van kansengroepen met een focus op transversaal werken. Het is niet mijn bedoeling om nieuwe aparte proeftuinen op te zetten voor kansengroepen, maar wel om vanuit die vier strategische structuren een coherent en gestroomlijnd beleid te voeren, afgestemd op de acties van het actieplan Sport voor Allen en met ruimte voor innovatie en experimenten. Op die wijze is de betrokkenheid van de sportsector veel groter en kan de kennis en overdracht permanent gebeuren. Ik herinner me nog de eerste bespreking die we hier ooit hebben gehad. Toen werd eraan getwijfeld of we veel zouden doen in verband met doelgroepen. Dankzij de vier actoren doen we vandaag veel meer en bovendien ingebed, dan we ooit hadden gedacht. Het is dus duidelijk mijn ambitie om blijvend de kracht van sport binnen de samenleving te onderstrepen.

Ik overloop de verschillende projecten slechts heel kort, hopelijk neemt u mij dat niet kwalijk, mijnheer Gysbrechts. Het dynamoproject zal vanaf 1 januari 2014 verankerd worden in het reguliere sportbeleid. Dat zal gebeuren via het toekennen van een extra opdracht aan de koepelorganisatie binnen het decreet van 13 juli 2001. Een bedrag van 500.000 euro zal

daarvoor worden toegevoegd aan de subsidie van de koepelorganisatie Vlaamse Sportfederatie (VSF) binnen het decreet van 13 juli 2001.

De buurtsportbegeleiding zal worden ingekanteld in het ISB. Het platform zal daarmee zijn kennis verder kunnen verdiepen. Een bedrag van 50.000 euro zal daarvoor worden toegevoegd aan de subsidies voor ISB.

Wat de brede school betreft, dat zal via Sportaanbod worden uitgerold over heel Vlaanderen, zoals mevrouw Werbrouck naar voren bracht. De concrete doelstellingen en werkwijzen zullen worden opgenomen in een nieuw samenwerkingsovereenkomst tussen Stichting Vlaamse Schoolsport (SVS) en Bloso.

Er wordt onderzocht hoe het project 'Multimove voor kinderen' ook kan worden geïntegreerd. Het budget van 774.000 euro blijft daarvoor behouden.

Op die manier heb ik heel kort aangetoond hoe alles wordt ingekanteld en met welke budgetten.

De voorzitter: De heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts: Minister, ik dank u voor uw antwoord en uw visie op het vervolg en op het advies dat u hebt gevraagd en gekregen. De betrokkenheid van de sportsector kunnen we inderdaad voortzetten via de vier actoren en structuren. Via het voeren van een coherent beleid kunnen we die betrokkenheid vasthouden. Zoals ik in mijn vraag al zei, heeft sport een heel belangrijke plaats binnen de samenleving. Het kan heel veel doen, denken we maar aan de kinderarmoede.

Wat de twee proeftuinen betreft die u niet wilt voortzetten, was u heel duidelijk. Ze worden niet hernomen als nieuw initiatief.

Het doet me plezier dat de andere, lopende, proeftuinen structureel worden ingebed. Het is iets waar we het in andere beleidsdomeinen ook vaak over hebben: dat een aantal proefprojecten lopen, maar na een of twee jaar plots verdwijnen en waarvan niemand weet wat ermee is gebeurd of zal gebeuren en of ze geëvalueerd werden. Hier doet u het beter. De proefprojecten werden geëvalueerd en we gaan ze structureel in het beleid opnemen. Ik kan daar alleen maar voorstander van zijn.

Op het eind van uw antwoord had u het over Multimove, dat is een heel belangrijk project. We hebben het in de praktijk gebruikt en we gebruiken het nog. Het is belangrijk dat we het niet kwijtspelen.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Minister, ik heb uw antwoord al ergens gelezen, maar ik weet niet waar. Is er een schriftelijke vraag over gesteld?

Minister Philippe Muylers: De evaluatie van de proeftuinen is eerder al aan bod gekomen.

De heer Bart Caron: Ja, maar ik heb ook al gelezen over het toewijzen van de middelen.

Ik heb mijn twijfels over de effecten op het terrein. Het zijn mooie intenties, maar u weet dat de weg naar de hel geplaveid is met goede intenties. Ik overdrijf natuurlijk, maar ik heb mijn twijfel omdat de mentaliteit van de sportwereld eerder op de sport zelf gericht is. Ik twijfel niet aan uw intenties. Ik heb ook niets tegen een inbedding in het reguliere decreet, waar dat kan, maar ik blijf toch mijn twijfels hebben. Ik zal het er bij de bespreking van de beleidsbrief verder over hebben.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Ik zal daar heel kort op antwoorden. Er zijn veel meer garanties doordat we nu vier strategische structuren hebben waar alle neuzen dezelfde kant op wijzen,

denken we maar aan G-sport. Ik geloof er echt veel meer in, ook bij de andere structuren. Laat ze nog wat groeien, maar ik meen dat we op de juiste weg zijn.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Ik ben het met u eens als het over G-sport gaat en over kinderen. Er is inderdaad al voldoende rijpheid aanwezig op het veld. Ik twijfel wanneer het gaat over maatschappelijk kwetsbare mensen, over allochtonen, over de grootstedelijke problematiek en dergelijke. Ik heb echt grote twijfels over het voortbestaan van de effecten.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Peter Gysbrechts tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het advies van de Vlaamse Sportraad over de financiële consequenties van de interne staatshervorming - 2162 (2012-2013)

De voorzitter: De heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts: Voorzitter, minister, collega's, het onderwerp van de interne staatshervorming en de gevolgen van de verevening binnen de sportbudgetten op provinciaal vlak, is in het voorjaar in de commissie ook al aan bod geweest. De ongerustheid bij de provincies was groot en men wees zelfs met de vinger naar u omdat uw kabinet nogal kort door de bocht ging met betrekking tot die verevening en het onevenwicht dat hierdoor wordt veroorzaakt tussen middelen en de opdrachten van de provincie.

In de commissie van 6 juni hebt u een uiteenzetting gegeven met betrekking tot die verevening. Zowel ik als collega's werden in die periode overstelpt met brieven en mails vanuit de provincies om deze problematiek te agenderen. Die zitting was dus broodnodig en informatief. U hebt toen, kort samengevat, deze problematiek opgevat als een verschil in filosofie en interpretatie van wat nu juist tot het takenpakket van de provincie behoort op het vlak van sport. De meningen zijn daar tot op vandaag nog steeds over verdeeld.

We hebben u toen verwittigd dat dit niet het einde van het verhaal zou zijn. Dat kon ook niet anders, de commotie en de emoties bij dit dossier zijn duidelijk een pak heviger dan bijvoorbeeld bij Cultuur en Jeugd. Dat maakt ons alleszins duidelijk dat er alvast op communicatievlak iets schort, los van het inhoudelijke verhaal en van de aanpak van dit dossier.

Exact veertien dagen later vergaderde de Vlaamse Sportraad over deze interne staatshervorming. En ook hier uitte men dezelfde beschuldiging, of deed men dezelfde vaststelling, namelijk dat de minister en het kabinet niet correct zijn geweest in hun berekeningen. Men spreekt van insiders die wijzen op dubbele tellingen, een arbitraire en vaak incorrecte correctiefactor, dubbele verevening van Vlaamse subsidies, onnauwkeurige verschuiving van middelen, enzovoort. Een beschuldiging die kan tellen.

Laat ik eerst en vooral zeggen dat ik uw insteek om de middelen objectief over de provincies te verdelen heel genegen ben, dat moet de uiteindelijke doelstelling zijn. En dat er op provinciaal niveau in opdrachten geknipt wordt, lijkt me eveneens noodzakelijk. Er gaan te veel middelen naar tussenniveaus, ook in sportfederaties die een te kleine meerwaarde hebben of die op andere manieren kunnen worden opgevangen. Dat zal de sportfederaties dwingen om ook in eigen boezem te kijken. Dat is, collega's, geen slechte oefening.

Maar, minister, ik volg de Vlaamse Sportraad met zijn advies wel in het feit dat de manier waarop deze verevening is aangepakt, duidelijk beter kon en kan. Wat wel kon bij Cultuur en

Jeugd, kan bij Sport blijkbaar niet. Het voorstel om met de sportsector in overleg te treden, lijkt me dan ook absoluut niet te ver gezocht.

Minister, wat is uw reactie op dit advies van de Vlaamse Sportraad? Wat is uw reactie op de specifieke beschuldigingen die geuit worden over de berekening van die verevening? Waarom is het probleem van de berekening van de verevening nog steeds niet uitgeklaard, als dat inderdaad nog het geval is? Is er na de commissiezitting van 6 juni nog overleg geweest tussen belanghebbenden in dit dossier? Welke acties zult u ondernemen naar aanleiding van dit advies?

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Ik denk dat de minister een paar maanden geleden in deze commissie heel duidelijk uitleg heeft gegeven over die verevening.

Mijnheer Gysbrechts, ik wil u enigszins geruststellen dat er bij cultuur ook wel een zekere ongerustheid is. Ik wil de mails dienaangaande ook wel eens naar u sturen.

Wanneer je een wijziging doorvoert en naar een verschuiving van taakstellingen gaat – mijnheer Gysbrechts, u zegt terecht dat u achter die operatie staat – gaat dat nooit zonder blutsen of builen. Minister, ik kijk uit naar uw antwoord. Er worden hier straffe verklaringen afgelegd die ruiken naar malversaties ter zake. In die optiek blijven wij achter die stappen staan. Er is ook een heel duidelijke taakstelling richting provincie, die leemtes invullen die niet worden ingevuld door het lokale niveau. Ik denk in het bijzonder aan de G-sporten. Op dat vlak wordt wel degelijk enorm baanbrekend werk verricht, wat op het terrein ook enorm wordt toegejuicht. Ik denk in ieder geval dat we die weg moeten voortzetten en proberen het zo optimaal mogelijk te laten verlopen. Nogmaals, wijzigen zonder links of rechts schaaltes te breken, is volgens mij uitgesloten.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Ik heb op 6 juni die vraag gesteld. Ik zal de kern ervan nog eens herhalen. Er is bij de provincies heel veel ontevredenheid over die verevening die gebeurd is voor sport. De laatste weken is dat in andere commissies drie of vier keer aangehaald als voorbeeld. Er blijft daar contentieux over bestaan. Los van de discussie over de taakstelling die beter kan worden verfijnd en over de G-sport, is die verevening niet correct gebeurd. Daarenboven doet de aanslag met het wegsnijden van nog eens 26 miljoen euro uit het provinciefonds er geen goed aan. Als je bevoegdheden verschuift, moet je dat correct doen. De reacties die ik sinds 6 juni heb gekregen van de provincies, bevestigen dat dat niet correct gebeurd is.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Ik heb het advies ontvangen en gelezen. Het was een initiatief van de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media (SARC) zelf, zonder de administratie Bloso of het kabinet sport te horen. Dat is in tegenstelling tot wat met de meeste adviezen gebeurd.

De SARC heeft op 5 augustus een antwoord van mijn kabinet Sport ontvangen. In de commissie van 6 juni heb ik reeds uitvoerig uitgelegd dat we het wel correct hebben gedaan, maar dat er een verschil van visie is. Ik heb het ook technisch helemaal onderbouwd. Ik raad iedereen die daar vragen over heeft aan het na te lezen. Onze tijd is vandaag beperkt, dus kan ik mijn uitleg nu niet herhalen.

Ondertussen zijn we enkele maanden verder. Inhoudelijk zijn er heel wat stappen vooruit gezet. De zes provinciale taken zijn vastgelegd in bestuursakkoorden en ondertussen is er een duidelijk beeld van de taken die de provincies kunnen opnemen. Dat heeft er ook toe geleid dat heel wat organisaties zelf zijn gaan nadenken over hun taakinfilling en hun subsidiebeleid. Met het oog op meer efficiëntie en effectiviteit was dat wat er moest gebeuren.

Hierbij wil ik nogmaals benadrukken dat de provincies in het verleden heel wat hebben gedaan voor de sportsector. Nu moeten we komen tot een invulling van de leemtes die er wel nog waren en naar een stroomlijning en efficiënt beleid gaan. Met de stroomlijning van taken en middelen zijn er inderdaad wel wat wijzigingen gebeurd, vooral op twee vlakken. De initiatieven voor de tewerkstelling voor de non-profitsector worden via Vlaanderen gestroomlijnd en werden daarnet eensgezind goedgekeurd in deze commissie. Verder zijn er de provinciale subsidies die werden overgeheveld naar de decreten.

Wat zijn nu de reacties die ik ontvang vanuit het werkveld? De Vlaamse Sportfederatie (VSF) is tevreden: alle sportfederaties zijn uitgenodigd om effectief na te denken over de manier waarop zij met de gewijzigde situatie zullen omgaan. Ik krijg ook als reactie dat, indien er een verevening van één op één zou zijn geweest, er nooit structurele wijzigingen zouden zijn gekomen, die er nu wel zijn, wat ook de bedoeling was.

Verder hoor ik ook dat het positief is dat de middelen geoormerkt zijn. Ze gaan niet weg van Sport, ze blijven in Sport, maar worden aangewend. Elke euro die vroeger via de provincies naar Sport ging, blijft naar Sport gaan, nu via de decreten. Ze worden herverdeeld. In de huidige setting was er geen garantie dat de provinciale middelen blijvend naar Sport zouden vloeien, nu wel.

De G-sportactoren zijn zeer tevreden dat er ondertussen ook werk is gemaakt van taakafbakening en dat de provincies bovenop de middelen van Vlaanderen voor G-sport ook een sterke focus zetten op deze beleidsprioriteit. Dat alles wordt afgestemd via G-sport Vlaanderen. De provinciale middelen voor de wielerscholen worden vanuit Vlaanderen integraal geherinvesteerd in de wielerscholen. De gesprekken om te kijken hoe de werking van de wielerscholen verder zal verlopen, zijn gepland. Een klein deel van het budget is begroot voor grootschalige evenementen zoals het Gordelfestival, waarover we het straks nog zullen hebben.

Ik wil nu niet opnieuw de discussie openen over de grootte of onduidelijkheid van de verevening. We hebben het uitvoering besproken. Op 24 juni is er op mijn kabinet nog overleg geweest met de deputés over de bestuursakkoorden.

Ik vat samen. De verevening is goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 19 april 2013. De middelen die de provincies investeerden in het Vlaams Bureau voor Sportbegeleiding (Vlabus) worden integraal toegevoegd aan het Tewerkstellingsdecreet. Ik denk dat dat een goede zaak is en jullie denken dat blijkbaar ook, aangezien jullie het daarnet unaniem hebben goedgekeurd.

De andere middelen worden ook toegevoegd aan de decreten. Bij de sportfederaties zal ook een belangrijk budget worden toegevoegd bij de facultatieve opdracht jeugdsport, zodat de inspanningen die de provincies deden voor jeugdopleidingen verder kunnen worden opgenomen vanuit de sportfederaties. Langs de andere kant zal ik conform de afspraken in de bestuursakkoorden de regierol van de provincies bij bovenlokale sportinfrastructuurprojecten ondersteunen. Ik denk dat ik zo genoeg duidelijkheid geef aan de provincies.

De voorzitter: De heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Door deze vraag om uitleg te stellen, heb ik u eigenlijk de kans gegeven om te reageren op dit verslag. Ik was benieuwd hoe u daartegenover stond. Over de verevening zelf hebben we het inderdaad al in juni gehad. U hebt kunnen reageren op mijn vraagstelling. Ik denk dat we inderdaad nog steeds op dezelfde lijn zitten.

Het was inderdaad merkwaardig dat we spontaan een advies krijgen van de Vlaamse Sportraad en de SARC, in tegenstelling tot het advies waarover we het daarstraks hadden bij de proeftuinen dat u zelf gevraagd had. Het was een verontrustend advies. Daarom vond ik het nuttig uw mening te horen.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Minister, ik blijf bij mijn standpunt. U blijft wellicht ook bij het uwe. De Vlaamse Regering heeft beslist. Los van de discussie dat bevoegdheden inderdaad wat meer helder moesten worden geformuleerd, vind ik dat er veel meer ‘élégance’, staatsmanschap, burgerzin, sportieve betrokkenheid had kunnen zijn bij die verevening. Dat meen ik. De sportfederaties zijn daar niet de dupe van. Dat is waar. De ruimte die de provincies zelf nog hebben binnen de hen toegewezen bevoegdheden staat daardoor echter onder druk.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Katrien Schryvers tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het stopzetten van de gunningsprocedure van de tweede cluster eenvoudige sporthallen in het kader van het Vlaams Sportinfrastructuurplan - 2209 (2012-2013)

Vraag om uitleg van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de stopzetting van de tweede cluster eenvoudige sporthallen - 2242 (2012-2013)

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Mevrouw Katrien Schryvers: Voorzitter, minister, collega's, bij het bekijken van de agenda heb ik gemerkt dat er een interpellatie van de heer Gysbrechts stond geagendeerd die in het algemeen ging over de nieuwe sportinfrastructuur. Minister, ik kon hier nog niet aanwezig zijn aan het begin van de vergadering. Ik had de voorzitter en de commissiesecretaris hierover ook verwittigd. Ik weet niet of er misschien al gedeeltelijk een antwoord op de vraag om uitleg van mevrouw Werbrouck en die van mezelf in vervat zat. Nu, de interpellatie en de vragen om uitleg werden niet gekoppeld. Misschien zijn deze vragen om uitleg eerder een onderdeel van wat u eerder op de interpellatie hebt geantwoord.

Mijn vraag om uitleg gaat specifiek over de gunningsprocedure van de tweede cluster eenvoudige sporthallen in het kader van het Vlaams Sportinfrastructuurplan.

Het gaat om de uitvoering van het decreet betreffende een inhaalbeweging in sportinfrastructuur via alternatieve financiering in 2008, waarmee de Vlaamse Regering beoogde in te grijpen op het tekort aan sportinfrastructuur in Vlaanderen. We kennen de uitgangspunten: door schaalvergroting kosten drukken om zo meer kunstgrasvelden, sporthallen, zwembaden en multifunctionele sportcentra te bouwen. Het is hier al meermaals ter sprake gekomen. Het dossier heeft inderdaad ook al wel heel wat hindernissen gekend.

Wat ons betreft, blijven de vooropgestelde doelstellingen onvoldoende gerealiseerd. En, minister, – dat is ook nu weer duidelijk geworden – de procedure voldoet onvoldoende aan de noden die lokale overheden ter zake hebben.

Op 13 juli 2012 heeft de Vlaamse Regering goedkeuring verleend aan de opstart van de toewijzingsprocedure van de tweede cluster eenvoudige sporthallen. Daartoe hadden twee geselecteerde lokale overheden, Antwerpen en Oostende, eind november van het jaar voordien een mandaat verleend aan de Vlaamse Gemeenschap. Het ging in totaal over drie sporthalprojecten.

Volgens de informatie waarover wij beschikken, werd binnen de gestelde termijn slechts één offerte ingediend, waarvan de mandaatprijs voor elk individueel project overschreden werd. Onder meer verstrengde regulering inzake energieprestatie en binnenklimaat (EPB),

indexaanpassingen van materialen en personeelskosten en een gewijzigd financieringsklimaat zorgden ervoor dat het onmogelijk was om binnen de vastgestelde financiële grenzen te blijven.

De twee betrokken lokale overheden, Antwerpen en Oostende, hebben daarop, zoals contractueel bepaald, gebruik gemaakt van hun mogelijkheid om uit te stappen en zijn niet ingegaan op dit prijsvoorstel. Daarop hebt u, begrijpelijkerwijs, beslist om de gunningsprocedure voor de tweede cluster stop te zetten.

Minister, op welke manier wilt en kunt u toch tegemoetkomen aan de nood aan sportinfrastructuur in de betrokken steden? Zijn er alternatieven, zo ja, welke? Welk bedrag was begroot voor deze tweede cluster? Wordt dit bedrag voor de toekomst gevrijwaard in het kader van sport, en zo ja, hoe en waaraan zal die worden besteed? Plant u eventueel een nieuwe oproep? Is er een algemene evaluatie bepaald in verband met het gehanteerde systeem?

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Voorzitter, minister, collega's, we hebben daarnet inderdaad al gesproken over het infrastructuurplan. De problematiek werd goed geschetst door mevrouw Schryvers. Ik zal meteen overgaan naar de vragen.

Welke verschillende factoren hebben ertoe geleid dat de gunningsprocedure voor de tweede cluster eenvoudige sporthallen diende te worden stopgezet?

Welke gevolgen zijn er voor de twee lokale overheden die voor de gunningsprocedure een mandaat verleenden aan de Vlaamse Gemeenschap?

Hoe evalueert u de stopzetting van de tweede cluster eenvoudige sporthallen, gelet op de uitspraak van ParticipatieMaatschappij Vlaanderen (PMV) dat Vlaanderen in het bijzonder nood heeft aan die sporthallen?

Impliceert de stopzetting van die tweede cluster eenvoudige sporthallen dat er geen bijkomende eenvoudige sporthallen meer zullen worden gerealiseerd in het kader van het Vlaams Sportinfrastructuurplan?

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Voorzitter, ik wil graag kort aansluiten bij de vorige sprekers. We hebben het daarnet gehad over het tekort aan sportinfrastructuur, dat al dan niet snel genoeg wordt ingehaald. We hoeven dit debat uiteraard niet echt over te doen. Ik stel toch vast dat ook mevrouw Schryvers, in tegenstelling tot wat u daarnet beweerde, minister, stelt dat de vooropgestelde doelstellingen onvoldoende worden gerealiseerd.

Mevrouw Schryvers en mevrouw Werbrouck wijzen er terecht op dat de procedure van het Vlaams Sportinfrastructuurplan niet echt tegemoetkomt aan de noden die er bij de lokale overheden bestaan. Bijgevolg blijft de vaststelling overeind die daarnet ook tijdens de interpellatie van de heer Gysbrechts naar voren werd geschoven, namelijk dat er te weinig vooruitgang is in het dossier van de sportinfrastructuur.

De voorzitter: De heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts: Ik sluit mij graag aan bij de vragen om uitleg van mijn collega's. Het is een onderdeel van mijn interpellatie van daarnet over de realisatie van nieuwe sportinfrastructuur. Minister, ik wil u niet 'teasen', maar ik heb onthouden dat mevrouw Schryvers stelt dat onze doelstellingen onvoldoende worden gerealiseerd. We hebben het er daarnet uitgebreid over gehad. Minister, u voelt dat het leeft. Het gaat hier meer specifiek over de sporthallen die niet werden gerealiseerd.

De voorzitter: De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk: Ik wil een kleine kritische bemerking maken. Het verhaal van de clustering van die kleine sporthallen is gestart tijdens de vorige legislatuur. Ik wens de

bemerking te maken dat ik altijd twijfels heb gehad bij kleinere investeringen vanuit de Vlaamse overheid naar lokale initiatieven. Ik ken een kleine gemeente waar men niet aan 0,16 vierkante meter sportvloer per inwoner komt, maar zonder subsidie aan ruim 0,5 vierkante meter sportvloer per inwoner. Die lokale besturen hebben dienaangaande keuzes gemaakt. We moeten opletten in wat we verwachten van de lokale besturen. Zoals de minister daarnet ook zei, moet de Vlaamse overheid, als het gaat over grotere uitdagingen, de juiste taakstelling formuleren.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Mijnheer Deckmyn, u was er daarnet nochtans, want u zat naast mij. Als u 25 miljoen euro voor topsportinfrastructuur, met 10 miljoen euro vanuit Vlaanderen, 120 sportvloeren, 75 kunstgrasvelden, 39 Finse pistes, 4 zwembaden en 12 sporthallen niets vindt, dan laat ik dat voor uw rekening. Ik denk dat er bewezen is dat er duidelijk is geïnvesteerd in sportinfrastructuur, met relatief weinig middelen. Dat kan niet worden ontkend. U vindt dat weinig. Oké, dat is voor uw rekening. *(Opmerkingen van de heer Wim Wienen)*

U was er niet, mijnheer Wienen. De heer Gysbrechts schrok van wat ik daarnet allemaal opsomde en van wat er nog allemaal in de pijplijn zit. Ik zal dat hier niet allemaal herhalen, want anders zitten we hier nog een hele tijd.

Mevrouw Schryvers, ik begrijp dat u niet aanwezig kon zijn, ik zal proberen kort op alles te antwoorden.

De mededeling aan de Vlaamse Regering op 6 september had het over de factoren. Daar zijn enkele verklaringen voor. De bouwkosten zijn gestegen ten opzichte van de eerste cluster door een verstrenging van de EPB-regelgeving, maar ook door de indexaanpassingen van materialen en personeelskosten. Het financieringsklimaat is duidelijk gewijzigd. We zitten nu aan een financiering van het project van circa 6,5 procent hoger dan gepland. Daarbovenop waren er enkele projectspecifieke factoren die mede de oorzaak waren voor de hogere prijzen. En omdat de betrokken lokale overheden zelf hebben beslist om niet in te gaan op het aanbod, werd de procedure uiteraard stilgelegd. Omdat de mandaatprijzen overschreden waren, had elke lokale overheid de mogelijkheid om kosteloos en zonder enig juridisch gevolg de mandaatovereenkomst te beëindigen. Dat was de logische afspraak.

Mevrouw Werbrouck, over uw derde vraag heb ik het daarnet al uitvoerig gehad. Ik heb daarbij ook een aantal zaken herhaald. De stopzetting impliceert, zoals u zelf hebt gezegd, dat er voorlopig geen bijkomende sporthallen zullen komen in het kader van het Vlaams Sportinfrastructuurplan.

Mevrouw Schryvers, we stellen vast dat het voor de private markt niet evident is om voor een cluster van verschillende sporthallen een marktconforme prijs af te leveren. Dat is de conclusie die wij moeten trekken uit de inspanningen die zijn geleverd voor een bijkomend sportinfrastructuurplan. Gezien deze ervaring is het niet mijn intentie om opnieuw een oproep voor sporthallen te lanceren. We doen dat wel voor kunstgrasvelden. De evaluatie daarvan was positief.

Voor het Vlaams Sportinfrastructuurplan was voorzien in een groeipad van 8,5 miljoen euro per jaar zodra het project op kruissnelheid zou zijn. De middelen die worden uitgetrokken voor de tweede cluster sporthallen, maken deel uit van die 8,5 miljoen euro en blijven gevrijwaard voor Sport.

Tot slot wil ik nog iets zeggen over de evaluatie. Voor de kunstgrasvelden is er een evaluatie geweest. We zitten daar nu aan de derde cluster. Bedoeling is om de gemeenten de kans te geven om nog gemakkelijker en efficiënter op die kunstgrasvelden in te schrijven. Voor de andere projecten zal een soortelijke evaluatie plaatsvinden. Voor we die infrastructuur kunnen evalueren, moet die wel eerst minstens een jaar gebruikt worden.

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Mevrouw Katrien Schryvers: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik onderschrijf wat de heer Van Dijck heeft gezegd. We kunnen natuurlijk discussiëren over waarin Vlaanderen eerst moet investeren. Het gaat dan over de bovenlokale en lokale infrastructuur. Maar we hebben het hier over de concrete uitvoering van het voorliggende Sportinfrastructuurplan.

Minister, schaalgrootte is altijd heel verleidelijk. We zien dat ook in het onderwijs, bij de operatie ‘Scholen voor morgen’. Dat doet zich ook hier voor. We gaan ervan uit dat, als we een aantal zaken kunnen clusteren en koppelen, we een betere prijs krijgen en alles sneller zal gaan. Wanneer men alles te groot maakt, bestaat echter het gevaar dat het niet meer werkt. Het financiële aspect wordt dan heel belangrijk, waardoor het geheel wordt gejuridiseerd. Met elk punt en elke komma en met elke wijziging loopt men dan gevaar.

Wat met die sporthallen ook is gebleken, is dat men niet meer kan inspelen op de vraag naar maatwerk vanuit de gemeenten. Door die juridisering en het feit dat het zulke moeilijke overeenkomsten worden, slepen de dossiers langer aan. Daardoor interfereren een aantal zaken in de loop van het dossier zoals EPB-normering of een ander financieel klimaat.

Dat werpt een smet op een dossier, waardoor iets dat initieel goed bedoeld was, niet of moeilijk kan worden uitgevoerd. Ik ben blij dat u dat nu ook erkent, minister. Het is duidelijk dat dit anders ligt met de kunstgrasvelden dan met de sporthallen. Ik hoef daar geen tekening bij te maken.

Minister, ik begrijp dat een grondige evaluatie pas mogelijk is wanneer de sporthallen een tijdje in gebruik zijn. Tot op heden hadden we het altijd over de bouw of de realisatie daarvan. Nadien volgt echter ook de termijn van exploitatie. Het is afwachten wat die met zich zal meebrengen.

Ik ben tevreden dat u zegt dat de middelen waarin is voorzien voor sport, behouden blijven. Ik noteer ook dat u geen nieuwe oproep zult doen. Ik ben dan ook benieuwd hoe die middelen in de toekomst verder zullen worden besteed.

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik ben tevreden dat het voor Sport voorziene geld ook voor Sport behouden blijft. Ik blijf ervan overtuigd dat de lokale besturen keuzes moeten maken. Ik ben er nog altijd niet van overtuigd dat de Finse pistes door het Vlaamse niveau moeten worden gesubsidieerd. Ik vind dat de lokale besturen dat in hun begroting zouden moeten opnemen, maar ik heb daar natuurlijk een andere visie op.

De behoefte aan sporthallen is er, dat weten we. Ik hoop uit de grond van mijn hart dat er in de loop van de volgende jaren veel sporthallen bijkomen. Er zit nog heel wat in de pijplijn. En hopelijk kan er, nu het pad is geëffend, tijdens de volgende legislatuur nog meer worden gerealiseerd. De sport kan er alleen maar beter van worden.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de noodzaak tot evaluatie van de eerste editie van het Gordelfestival - 2238 (2012-2013)

Vraag om uitleg van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de noodzaak tot evaluatie van de eerste editie van het Gordelfestival - 2239 (2012-2013)

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Ik wil me verontschuldigen voor het feit dat deze vraag twee weken geleden uitgesteld moest worden. Ik zat in het buitenland, weliswaar voor een zending van dit parlement.

Het feit dat twee dezelfde vragen zijn ingediend, is een misverstand. Ik wilde dezelfde vraag aan twee ministers stellen, maar ze is tweemaal ingediend. In deze commissie heb ik echter de juiste minister te pakken.

Minister, ik wil u vragen naar uw visie over de eerste editie van het Gordelfestival, de Gordel nieuwe stijl, die op 1 september heeft plaatsgevonden. Dit Gordelfestival verschilde grondig van de klassieke Gordel en was, om maar meteen met de deur in huis te vallen, een flop.

Het was een flop in die zin dat er slechts 12.000 deelnemers waren, wat in schril contrast staat met de successen die de Gordel oude stijl in het verleden had. Afhankelijk van weeromstandigheden en dergelijke meer kon dat deelnemersaantal wel eens variëren.

Minister, u hebt gemeend samen met minister Bourgeois die bevoegd is voor het Randbeleid, om de Gordel nu plots op een heel andere leest te moeten schoeien. Ik geef een voorbeeld. Waar vroeger de start- en doorgangplaatsen zich bevonden in Sint-Genesius-Rode, Dilbeek, Zaventem en Overijse, was dat nu veranderd in enerzijds het provinciaal domein in Huizingen en anderzijds het Bloso-domein in Hofstade-Zemst.

Minister, de wijze waarop de nieuwe Gordel tot stand is gekomen, was nogal chaotisch. Na de laatste editie liet de topvrouw van Bloso, toen nog mevrouw Galle, weten dat het voor Bloso afgelopen was met de Gordel. De doelstelling waarvoor de Gordel initieel in 1981 met een paar duizend deelnemers was opgestart, met name op een sportieve manier het Vlaams karakter van de regio benadrukken, nadien succesvol overgenomen door Bloso, was met de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde bereikt, aldus mevrouw Galle. Een Gordel, althans in die formule, had dan ook geen zin meer. Ik ben de laatste om te zeggen dat men een formule moet aanhouden tot in de eeuwigheid. Tussen die aankondiging van mevrouw Galle en het besef dat de Gordel als manifestatie niet verloren mocht gaan, is veel onduidelijkheid gecreëerd. Zou de Gordel nog plaatsvinden? Zou er een nieuwe editie komen? Op welke manier?

Minister, pas in februari van dit jaar bent u met een conceptnota naar het Vlaams Parlement gekomen. Daarin was nog niet duidelijk hoe alles in elkaar zat maar werd wel al een richting aangegeven. Als administratie had Bloso de capaciteit om die hele machinerie in gang te zetten. Nu werd die organisatie, om het wat oneerbieding te zeggen, naar vzw 'de Rand' doorgeschoven. Ik wil zeker geen steen gooien naar de mensen van vzw 'de Rand', maar ik denk niet dat zij met hun capaciteiten in staat zijn om zo'n manifestatie met die draagwijdte te organiseren. Het resultaat was bedroevend. De voorbije jaren leefde iedereen toe naar dat evenement. Men zag het aankomen met spotjes op radio en televisie en met het Gordellied, waarvoor telkens een Vlaamse artiest werd aangetrokken en dat er bij wijze van spreken vanaf de eerste zondag van september werd ingepompt. Dit jaar hebben we daar nauwelijks iets van vernomen.

Ik woon in de brede Vlaamse Rand, in Lennik. De vorige jaren zag men dat evenement telkens dichterbij komen. Dit jaar vroeg mijn buurman me een week voor de Gordel of er dit jaar nog wel een Gordel was. Ik heb hem geantwoord dat er effectief nog een Gordel was maar dat hij niet meer naar Dilbeek moest gaan voor de start maar wel naar Huizingen of Zemst. Het concept is zodanig veranderd dat het eigenlijk geen succes kon zijn. Bovendien is het op een lamentabele manier gepromoot, waardoor bijzonder weinig mensen wisten wat er die eerste septemberzondag te doen was.

Minister, u was in Huizingen. Ik was daar ook, en het was daar een dooie boel. Dat moet u eerlijk toegeven. Ik ben ook naar Dilbeek gereden, waar het vroeger op de Gordeldag bruiste van de activiteit. Als ik dan in uw conceptnota lees dat er in gemeenten zoals Dilbeek, Zaventem en Overijse een soort van Gordelmoetheid is, dan vraag ik me af waar die Gordelmoetheid zich dan wel voordeed.

Daarnaast heeft men het accent verlegd. De vzw 'de Rand' heeft ook gezegd minder de communautaire toer op te zullen gaan. De bedoeling bleef initieel dezelfde: een grote sportieve, familiale manifestatie in de Rand met als doel het Vlaams karakter daarvan te benadrukken. U bent niet vzw 'de Rand', minister, maar u bent wel politiek verantwoordelijk daarvoor. Ik denk dan ook dat die eerste editie aan een grondige evaluatie toe is. Als het de bedoeling is om die prachtige manifestatie, waar tienduizenden naartoe kwamen, te laten verwateren, dan is men op de goede weg. Ik ga uit van de veronderstelling dat dat niet uw bedoeling is. In dat geval is een dringende evaluatie wel nodig.

Minister, bent u bereid een grondige evaluatie te maken van het Gordelfestival? Bent u desgevallend bereid om terug te keren naar een desnoods geactualiseerde organisatie van het eerdere concept?

De voorzitter: De heer De Ro heeft het woord.

De heer Jo De Ro: Ik sluit me aan bij deze vraag. Ik heb wel nog een aantal andere invalshoeken waarover ik mijn ongerustheid wil uiten.

De Rand rond Brussel is de afgelopen twintig tot dertig jaar heel vaak in het nieuws geweest, zeer vaak in een communautaire en politieke context. De Gordel heeft zijn verleden en zijn succes. Ik had ergens gehoopt dat de nieuwe start die u wilde maken samen met Bloso en vzw 'de Rand' voor onze regio minstens één zaak zou behouden, met name een jaarlijks moment om ons te tonen aan iedereen die de Rand minder goed kent en daar wil langskomen om te fietsen, te wandelen of voor de cultuur. Wij willen graag die fantastische streek, waar een aantal onder ons wonen, mondeling uitdragen aan de collega's die onze streek niet kennen. Ik had daar grote verwachtingen van. Ik beseft dat het eerste resultaat te maken heeft met de vernieuwing, maar ik wil toch mijn ongerustheid uitdrukken. Met 12.000 bezoekers op zondag en 1000 bezoekers de dag voordien kunnen we immers moeilijk tevreden zijn. Ik denk ook niet dat iemand dat is, noch de organisatoren, noch de mensen uit de Rand. We moeten dat durven vaststellen.

Maar ik wil het kind met het badwater niet weggooien. Ik ondersteun de grondige evaluatie die wordt gevraagd. Daar zijn ook een aantal aspecten aan die verder onderzoek vragen. Vroeger was er een sterke centrale organisatie door Bloso. Nu werd van de lokale organisaties en verenigingen en van de steden en gemeenten in de brede rand rond Brussel verwacht om iets op poten te zetten. Over de focusgemeenten waren er heel wat vragen, ook nog vlak voor het Gordelfestival plaatsvond. Wat de lokale schepenen en burgemeesters en de lokale cultuur- sport en toerismediensten betreft, is er heel wat evaluatieruimte. Die mensen vragen dat ook.

Wat de verenigingen betreft, ervoer ik in de Noordrand de bereidheid om samen te werken en zaken te organiseren. In mijn gemeente Vilvoorde zijn een aantal zaken georganiseerd, onder andere op het kanaal, onder andere met de twee atletiekverenigingen die onze stad rijk is en die binnen de sportwereld hun merites hebben. Ik heb echter vernomen dat niet alles wat

georganiseerd was, tijdig werd opgepikt waardoor heel wat mensen op hun nieuwshonger bleven en niet wisten wat waar plaatsvond.

Minister, ook ik pleit voor een evaluatie, niet alleen top-down maar ook bottom-up, zodat ook rekening kan worden gehouden met de ervaringen van steden en gemeenten. Het enige doel daarvan is het evenement een tweede kans te geven. Onze regio heeft die kans nodig. Immers, zoveel grote evenementen om zich te tonen heeft onze regio niet. Het zou zonde zijn indien we van die opportuniteit geen gebruik zouden maken en het tijdens dat eerste weekend van september een nog dooiere bedoening zou worden.

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Minister, ik sluit me aan bij deze vraag. Het is natuurlijk altijd moeilijk om iets nieuws op te starten. De Gordel was een grote manifestatie en was in die zin dan ook compleet anders. Er moet sowieso een evaluatie komen. Daarom heb ik u en minister Bourgeois een schriftelijke vraag gesteld over de Gordel. Ik heb een gecoördineerd antwoord gekregen van de minister van Toerisme. Ik had gevraagd of de evaluatie al bezig is en of er bij nieuwe initiatieven geen bijkomende communicatie nodig is. Ik hoop dat uw antwoord wat duidelijker zal zijn. In het antwoord van de minister van Toerisme stond dat er momenteel een evaluatie loopt en dat hij hoopt meer informatie te kunnen geven bij de bespreking van de beleidsbrieven. Ik vind dat karige informatie. Ik hoop dan ook dat u iets meer duidelijkheid zult geven over het Gordelfestival.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Uiteraard wordt deze eerste editie van het Gordelfestival grondig geëvalueerd, net zoals dat trouwens ook voor de Gordel steeds gebeurde. Vorige week vond een evaluatieoverleg met alle partners en de twee betrokken kabinetten plaats.

Met de elementen die uit de evaluatie naar boven komen, zal rekening worden gehouden bij de uitwerking van de volgende editie. Op dit moment kan ik nog niet uitgebreid ingaan op de inhoudelijke evaluatie, maar ik zal wel een aantal elementen opsommen want anders bent u niet tevreden.

Er wordt nu een verslag of evaluatierapport opgesteld, dat ook met de gemeenten zal worden besproken. Ik heb er geen probleem mee om de commissie toch wat inzicht te geven in elementen die naar voren kwamen.

Ik wil wel al meegeven dat wat mij betreft de eerste editie van het Gordelfestival zeker geen mislukking was. Ik weet niet of u in Hofstade bent geweest. Ik zie daar kiemen om er iets van te maken. In de beginjaren van de Gordel was er 1000 man de eerste keer en 2000 man de tweede keer. Het is prachtig gegroeid naar een fantastisch evenement met meer dan 100.000 mensen. Dan is het omlaag gegaan naar ongeveer 20.000 mensen. Dat is nog altijd meer dan de 12.000 nu.

In uw eerste punt hebt u volledig gelijk. Het klopt dat er communicatief heel veel fout is gelopen. De communicatiecampagne moet vroeger starten, er moet een ruimere mediaspreiding zijn en specifieke communicatiekanalen van de beoogde doelgroepen moeten tijdig worden aangesproken. Dat was een van de grootste problemen die we hebben ondervonden.

Ook organisatorisch zijn er zeker verbeterpunten. Het is duidelijk dat het Bloso-domein in Hofstade veel meer mensen heeft aangetrokken dan het provinciaal domein van Huizingen. Als u daar in de namiddag bent geweest, dan zult u dat zeker gezien hebben. Wel fantastisch was het sportaanbod van de verschillende federaties. Ik vond dat een enorme verrijking tegenover vroeger. Ook het kinderdorp en de proevertjesmarkt in Hofstade waren goed uitgewerkt en konden op enthousiasme rekenen. Naar volgend jaar toe moeten we er nog een aantal kinderziektes uithalen en kan het sportief aanbod nog wat meer inzetten op nieuwe sporten.

Het werken met focusgemeenten is zeker een verrijking, bevat potentieel en biedt de kans om het Gordelfestival te verankeren bij lokale besturen, lijkt ons. Het toeristische aspect van deze editie was eerder beperkt en moet ten aanzien van de volgende edities nog verder groeien. Wat ik absoluut wil, is dat in de toekomst duidelijker wordt meegegeven hoe we de concrete invulling van het Vlaamse karakter zien. Het moet verder groeien naar een open, Vlaams evenement om de troeven van de regio in de kijker te zetten, met een uitgestoken hand naar anderstaligen, inclusief betrokkenheid van de gemeenschapscentra van de faciliteitengemeenten.

Dergelijke boodschap in combinatie met het inherent en subtiel verweven van het Vlaamse karakter in het gehele activiteitenaanbod lijkt mij voor de toekomst de te bewandelen weg. In ieder geval kan in een globale communicatie de notie open, Vlaams karakter explicieter en frequenter geformuleerd worden.

Ik concludeer dat, wat mij en de organisatoren betreft, het concept zeker potentieel heeft om uit te groeien tot een sterk Vlaams, sportief en familiaal evenement, dat de Rand in de kijker zet. Ik ben ervan overtuigd dat de 12.500 mensen die deelgenomen hebben, een fijne dag beleefd hebben. Maar zoals gezegd zijn er veel verbeterpunten en groeimogelijkheden. Terugkeren naar het concept van vroeger lijkt me uitgesloten. De oude formule was echt aan vernieuwing toe, daar blijf ik bij. Laat ons die vernieuwing nu rustig laten groeien.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Minister, ik dank u voor het antwoord. Het is toch wel wat ontgoochelend. U geeft wel toe dat er communicatief en qua promotie toch een en ander aan de hand was. Ik zal even overdrijven om het duidelijk te maken: men wist het bijna niet dat er een Gordel was, in welke vorm dan ook. Men wist het niet. Daar moet zeker aan worden gewerkt.

Ik ben het niet eens met u dat u het niet als een mislukking beschouwt en dat er hier en daar verbeterpunten zijn. U verwijst naar Hofstade. Het is juist, daar was veel activiteit, maar dat is het punt niet, dat is de Gordel niet. Je kunt natuurlijk iets organiseren dat sportief, familiaal en dergelijke meer, prachtig in orde is, in dit geval in het Bloso-domein van Hofstade, en dan zeggen dat het een succes is. Dat zal dan wel, maar dat is niet de Gordel. De Gordel is wat anders, is veel meer dan dat. In die zin is het wel degelijk mislukt. We moeten mevrouw Galle van Bloso bedanken dat ze de Gordel heeft uitgebouwd tot wat het geworden is met een maximum van boven de 100.000 mensen, dan eens 80.000, dan eens 60.000 en dan weer 70.000 mensen. De laatste jaren waren er ook de weers- en politieke omstandigheden, dat is juist. Bloso is er ook in geslaagd in al die jaren daar vernieuwing in te brengen.

De vier startplaatsen bijvoorbeeld was een vertrouwd beeld bij de mensen. Je kon eens naar Dilbeek gaan, het volgende jaar kon men naar Overijse gaan en het jaar nadien weer eens naar Zaventem, nog een ander aspect van die regio. Het kader was vertrouwd bij het grote publiek. Men heeft niet alleen het grote publiek niet meer bereikt, men heeft ook het kader, dat altijd voor vernieuwing vatbaar is, weggegooid. Dat vind ik zo jammer. Ik wil erop aandringen om daar eens goed over na te denken. Maar uit uw antwoord leid ik af dat het geen optie is om, zij het in een andere vorm, naar de vroegere formule terug te keren. Als u de vraag niet durft te stellen om eens terug te keren naar het oude concept en van daaruit opnieuw te vertrekken en eventueel vernieuwingen aan te brengen, dan vrees ik dat de volgende jaren het concept van de Gordel, noem het dan Gordelfestival, er niet meer zal zijn.

De voorzitter: De heer De Ro heeft het woord.

De heer Jo De Ro: Ik vind het heel goed dat de minister met gemeenten en lokale organisaties gaat spreken. Ik denk dat de kracht daarin kan liggen. Zoals collega Van Hauthem zegt, was de Gordel altijd een cirkel. Nu was het wat onevenwichtig in het noorden en in het zuidwesten. Behalve de mensen die 100 of 15 kilometer reden, zag je niets van het oosten. Als we daar iets aan willen doen, moeten we effectief veel sterker met alle gemeenten

die rond Brussel liggen, werken. Ik denk dat er heel veel goodwill is bij die gemeenten, maar dan moeten ze hun inbreng nog voor Nieuwjaar kunnen doen. Veel goodwill stroomt weg naarmate de tijd vordert. De tweede editie van het Gordelfestival nadert. Als men nog geen nieuws heeft in mei of juni, zoals dit jaar, dan stroomt die goodwill weg want dan is het voor veel diensten onmogelijk om dan nog dingen te organiseren. Ik wil uitdrukkelijk alle mensen en organisaties in onze regio danken die ondanks de slechte communicatie toch de moed hebben gehad om dingen te organiseren. Op sommige plaatsen was dat hoopgevend. Maar we moeten wel een tandje bijsteken, zowel op het lokale als op het Vlaamse niveau.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Peter Gysbrechts tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over doping in het voetbal - 24 (2013-2014)

De voorzitter: De heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts: Voorzitter, minister, Het Nieuwsblad organiseerde een enquête met betrekking tot doping in het voetbal, in het bijzonder in eerste nationale. Men ondervroeg honderd spelers binnen de eerste klasse. Maar liefst 28 procent geeft aan dat men weet heeft van dopinggebruik in de sport. Het zou gaan om cocaïne en marihuana, maar ook over epo. Sterker nog, 4 procent heeft andere spelers effectief doping zien gebruiken.

Volgens dokter Cooman en de UEFA stemmen deze resultaten niet overeen met de werkelijkheid. Zij stellen vast dat er hooguit twee positieve resultaten worden gemeten op jaarbasis in eerste klasse. Dokter Cooman is er ook niet van overtuigd dat meer testen noodzakelijk is. Volgens dokter Chris Goossens is doping in het voetbal onbestaande omdat er niet zoveel geld circuleert als in het buitenland en dat door veel controles – terechte controles – de Belgische voetballers meer afgeschrikt worden voor het gebruik van doping.

Kwatongen beweren dat controles in het voetbal er vaak anders aan toegaan en dat het bijna onmogelijk is om betrapt te worden. Zo zouden op het WK voetbal in 2006 228 dopingcontroles afgenomen zijn, waarvan geen enkele met positief resultaat. Dat kun je natuurlijk interpreteren zoals je wilt. Maar bij geen enkele controle werd ook bloed afgenomen, stelt men vast. Een ex-speler uit eerste klasse beweert dat voetballers vaak veel pillen toegediend krijgen door dokters en medische staf. Hier ook weer de vraag: waarover heeft men het hier? Dat is geen vraag aan de minister.

Het Vlaamse antidopingagentschap gaat ervan uit dat de controle op doping in het voetbal vanzelf in de toekomst al strikter zal worden met de komst van het steroïdenpaspoort, maar dat geldt voor alle controles.

Collega's, het is niet normaal dat er zo'n groot verschil is tussen de perceptie van de spelers zelf, of sommige spelers, of de geënquêteerde spelers, en de vaststellingen van de dopingcontroleurs en de Voetbalbond. Het lijkt me voor de hand liggend dat er hier duidelijkheid moet komen. Het mag niet de bedoeling zijn dat we de voetbalsport, net zoals de wielersport, gaan criminaliseren. Er gaat inderdaad bijzonder veel geld rond in het voetbal. Dat budget is vandaag ook noodzakelijk om kwaliteitsvolle spelers te kunnen aantrekken en behouden en om op internationaal vlak mee te spelen. Men kan natuurlijk pro of contra zijn, maar het is een feit in elk land. Maar dat is vandaag niet het onderwerp van de discussie, het betreft trouwens onze bevoegdheden niet.

Minister, het is hoog tijd om een aantal dingen duidelijk te stellen en op te helderen. Daarom volgende vragen. Wat is uw standpunt tegenover deze enquête? Bent u van mening dat u dit verder moet onderzoeken? Hoe verklaart u het verschil tussen de effectieve resultaten van de

dopingcontroles en de reacties van sommige spelers in eerste klasse? Wat is het controlebeleid en het dopingbeleid bij controles in het voetbal? Worden daar andere procedures toegepast dan bijvoorbeeld in het wielrennen of in andere sporten? Is er een gelijkaardige intensiteit van controles?

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Voorzitter, minister, collega's, zonder afbreuk te willen doen aan de insteek van deze enquête, heb ik er toch een aantal vragen bij. Ik heb de vragen van de enquête gezien. Er staat bijvoorbeeld in: "Heb jij ooit doping zien nemen?" Honderd mensen kunnen natuurlijk één persoon doping zien nemen. Die vraag levert een ander resultaat op dan: "Heb je ooit doping genomen?" De cijfers over het dopinggebruik zullen dus hoger zijn dan in de realiteit.

"Heb je weet van dopinggebruik binnen de sport?", was ook een vraag. De laatste tijd is het al duidelijk tot uiting gekomen dat er dopinggebruik bestaat. Ze kunnen me ook vragen of ik ooit al iemand cocaïne heb zien snuiven. (*Rumoer*)

Ik niet, minister, ik heb dat nog nooit gezien. (*Opmerkingen*)

Het is ook maar de vraag wat voetballers als doping beschouwen. Zijn de ontstekingsremmers doping? En beschouwen ze die als doping? Het is geen doping, maar er wordt vaak gezegd: "Het zijn weer die pillen."

Dat er in iedere sport wel een bedrieger zit, dat weten we. Ook in de voetbalsport zullen er wel meerdere zitten. Er zijn toch sporten waar het meer tot uiting komt. Denken we maar aan het fitnessen. Daar worden de grenzen iets meer afgetast en overschreden.

Kunt u vertellen waarom het aantal controles bij het voetbal verminderd is? Dat is de enige vraag die ik nog heb op basis van deze enquête. Voor de rest ga ik niet akkoord met de vragen van de enquête.

De heer Philippe De Coene: In onze eeuwige coulantheid hebben we deze vraag op de agenda gezet, maar toen ik de aanleiding ervoor, namelijk de berichtgeving over de enquête, las, leek het me of die enquête bijna gemaakt was om berichtgeving te veroorzaken. Ik wil me niet moeien met initiatieven van anderen, maar ik heb het gevoel dat we door de vraagstelling en de wijze waarop de enquête werd afgenomen, niet kunnen spreken van iets met een wetenschappelijk karakter.

Als er al verdachtmakingen zouden bestaan: mijn ploeg KV Kortrijk staat buiten schot. Men vreesde dat ze op Anderlecht doping hadden gepakt, maar we hadden gewoon een beter spel. (*Gelach*)

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Voorzitter, dames en heren, ik kan me ook niet uitspreken over de wetenschappelijke accuraatheid van de enquête, maar ik zal er ook geen onderzoek aan koppelen. De enquête geeft aan dat het antidopingbeleid in het voetbal zowel door de Nationale Antidopingorganisatie Vlaanderen (NADO) als door de betrokken internationale federaties niet moeten worden afgezwakt, maar dat was ik echt ook niet van plan.

Ik zie een aantal mogelijke verklaringen. Ik druk me voorzichtig uit, want ik ben een vriendelijke mens, maar ik heb ook een beetje de indruk dat de vragen in de enquête redelijk suggestief waren. Blijkbaar weten de sporters, ondanks alle uitgebreide communicatiecampagnes, niet altijd wat verboden is en wat niet. Misschien denken bepaalde sporters dat bepaalde stoffen, zoals creatine, verboden zijn, hoewel dat niet het geval is.

Trouwens, cocaïne en cannabis, waarover u het ook had, mogen buiten wedstrijdverband genomen worden volgens de WADA-code (World Anti-Doping Agency) – niet van mij, voor alle duidelijkheid. In plaats van verder onderzoek te voeren op basis van deze enquête, is het

volgens mij gewoon aangewezen om blijvend in te zetten op het antidopingbeleid en op een preventieve werking.

Dopingcontroles gebeuren in het voetbal, in atletiek, zwemmen, gewichtheffen, wielrennen en alle andere sporten, volgens dezelfde procedures. Dopingcontroles gebeuren in het voetbal zowel binnen wedstrijdverband, na een wedstrijd, als buiten wedstrijdverband, na een training. U weet dat de nieuwe regels stellen dat het een ploegsport is en dat er gezamenlijk wordt ingediend.

Wel is het zo dat in het voetbal het biologisch paspoort, bloedmodule, door de NADO niet wordt gehanteerd omdat het Antidopingdecreet stelt dat dit biologisch paspoort enkel bij die sporten kan worden ingevoerd wier internationale federatie met het biologisch paspoort werkt. Momenteel is dat bij FIFA nog niet het geval. Het zal ermee starten in de aanloop van het WK 2014 in Brazilië. Het zal dus niet meer lang duren.

Ter informatie kan ik u nog meegeven dat de voorbije 5 jaar, van 2008 tot 2012, 1218 voetballers gecontroleerd werden: 738 binnen wedstrijdverband en 480 buiten wedstrijdverband. Alle controles buiten wedstrijdverband werden in de eerste klasse bij de mannen uitgevoerd. Voor de controles binnen wedstrijdverband wordt ongeveer 90 procent in de eerste klasse uitgevoerd. Hierbij testten twee voetballers uit eerste klasse positief: één iemand op cannabis, met een hoeveelheid die met de huidige geldende regels niet meer positief zou zijn, en één iemand die door de bevoegde disciplinaire commissie enkel een berisping kreeg.

U weet dat de keuze over wat we zullen doen, samenhangt met het risico. U kent dit allemaal. Ze blijven zeker niet buiten schot, verre daarvan.

De voorzitter: De heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts: Voorzitter, minister, ik dank u voor het antwoord. Het is net door de vraagtekens die ik plaatste bij de enquête, dat ik de vraag hier heb gesteld. De enquête creëerde immers de sfeer dat er wel iets zal zijn, dat er wel gebruikers zullen zijn en dat er een aantal zijn die hebben geantwoord op de suggestieve vragen. Dat leidt tot het idee dat ze weer allemaal iets aan het pakken zijn, en die verdachtmakingen deinen mijns inziens te ver uit.

Er is uiteindelijk op vijf jaar tijd, met heel wat controles, één berisping geweest. Het cannabisincidentje zal wellicht veroorzaakt zijn door een uitgaansavond waarbij iets werd meegerookt. En daarnaast zitten we dus met één berisping.

Wat van belang is, is dat u bevestigt dat de controles gebeuren zoals overal, in alle andere sporten. Als we bij al die controles geen positieve gevallen vinden, dan is dat een goede zaak. Het neemt natuurlijk niet weg dat we aandachtig moeten blijven. Het steroïdenpaspoort zal de controles nog meer sluitend maken.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Els Kindt tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over topsportscholen voor G-sporttakken - 52 (2013-2014)

De voorzitter: Mevrouw Kindt heeft het woord.

Mevrouw Els Kindt: Voorzitter, minister, collega's, in uw Topsportactieplan III lezen we in het hoofdstuk met betrekking tot de gehandicaptensport (G-sport) dat er voor de komende Paralympiade onder andere zal worden gefocust op handicapspecifieke sporttakken zoals boccia, goalbal, rolstoelrugby.

In het Topsportactieplan lezen we: “Een basispijler is het tijdig opsporen en begeleiden van jonge getalenteerde sporters, een systeem dat tot op heden onbestaande is in de topsport voor personen met een handicap. Sportprestaties in de G-sport worden gedetermineerd door enerzijds een combinatie van fysieke, technische, tactische en psychologische factoren en anderzijds de impact van de handicap. De geladenheid van elke factor is afhankelijk van de specifieke sportdiscipline.”

Talentdetectie bij G-sporters staat dus nog in haar kinderschoenen, maar u kondigde enkele waardevolle initiatieven aan zoals het project ‘Talentontwikkeling binnen Paralympische sporttakken’. En voor de G-teamsporten zullen wekelijks of tweewekelijks trainingen worden georganiseerd voor het nationale team. De trainingsfrequentie moet worden behouden en waar mogelijk worden uitgebreid met bijkomende stages.

De trainingen zullen worden geleid door een toptrainer, indien nodig bijgestaan door een assistent-trainer. Deze trainers zullen deeltijds worden tewerkgesteld door Parantee, de enige erkende en gesubsidieerde Vlaamse sportfederatie bevoegd voor de coördinatie van een integraal topsportbeleid voor G-topsporters. Maar over de oprichting van topsportscholen voor G-topsporters lezen we niets in het Topsportactieplan. Nochtans zou dit ook een belangrijke stap kunnen zijn in de ontwikkeling van een topsportteam in de ploegsporten zoals boccia of goalbal. We hebben in Vlaanderen enkele belangrijke scholen en verzorgingsinstellingen waar mensen met deze handicap verblijven en dus zouden de topsportscholen daar kunnen worden gevestigd. Ook voor de groepstrainingen zou dat bijkomende mogelijkheden bieden.

Minister, waarom werden er nog geen topsportscholen voor G-sporttakken opgericht? Of kunnen we dat begrijpen onder de infrastructuur waarnaar u verwijst binnen de G-sporten in uw Topsportactieplan? Bent u bereid om de oprichting van G-topsportscholen te onderzoeken? Ik weet dat hierover gesprekken gaande zijn. Wat is de stand van zaken?

De voorzitter: Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: Voorzitter, minister, collega’s, ik wil de vraag om uitleg van mevrouw Kindt bijtreden. Het is een belangrijke en terechte vraag waarom er geen G-stopsportscholen zijn. Je moet natuurlijk eerst jong talent vinden, om dan te motiveren en naar de topsport te leiden. Ik wil enkele kanttekeningen plaatsen. Veel leerlingen met een handicap integreren in het reguliere onderwijs. Dat is een heel grote en diverse groep. Zij zijn verspreid over heel Vlaanderen. Die groep leerlingen met beperkingen mogen we niet vergeten in het verhaal over de topsport. We moeten hen proberen mee te nemen, zeker indien ze op lokaal niveau of in clubverband al actief zijn in G-sport. Zij zijn mogelijk ook G-topsporttalent.

De topsportschool voor leerlingen met een beperking is zeker een goed idee. Ik vraag me echter af of we die echt moeten linken aan een school voor buitengewoon onderwijs? Dat betekent dat de leerlingen die integreren in het reguliere onderwijs bij voorbaat zullen worden uitgesloten. Los van de vraag waar je dat moet installeren, denk ik dat die piste zeker moet worden bekeken. We moeten bekijken hoe die topsportscholen kunnen worden opgericht. Misschien zou het interessant zijn om een combinatie of bundeling van krachten te maken met al bestaande topsportscholen. Daar heb je namelijk al een omkadering en expertise inzake topsport. Die expertise kan worden gecombineerd met al bestaande expertise in scholen voor buitengewoon onderwijs of in clubverband. Ik wil die spelers er ook bij betrekken zodat het een krachtige bundeling wordt en ze niet weer apart in het buitengewoon onderwijs worden ondergebracht.

Minister, zult u hierover ook overleg plegen met de minister van Onderwijs?

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Collega's, ik wil mij voor een stuk ook aansluiten bij de vraag over de topsportscholen voor G-sporttakken. Voordat we kunnen spreken over het installeren van topsportscholen voor G-sporttakken, vind ik dat er eerst een beter detectie- en selectiesysteem moet zijn. Dat moet gebeuren vooraleer we verder kunnen gaan. We kunnen niet zomaar topsportscholen oprichten voor mensen met een handicap. We moeten beginnen bij het begin. We moeten eerst wandelen voor we gaan lopen. Er is nog heel veel werk in verband met de G-sporten zelf. Nadien pas kunnen we praten over de komst van de topsportscholen voor de G-sporten.

De voorzitter: De heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts: De klassieke topsportscholen vormen op zich eigenlijk al een heel moeilijk verhaal. Het is een onderwerp waar goed over moet worden nagedacht. G-sport moet in het algemeen meer steun krijgen. Die is er ook steeds meer. Iedereen weet ondertussen wat G-sport is. Er worden heel wat initiatieven genomen. De steun groeit, wat we alleen maar kunnen toejuichen. Het is ook terecht dat er meer steun komt.

Minister, wat de topsportscholen zelf betreft, ben ik vooral benieuwd naar uw reactie. Ik stel me een aantal vragen. Ik sluit voor een stuk aan bij wat mevrouw Werbrouck vraagt. Zijn we er al klaar voor? Waar willen we naartoe? We moeten nadenken over welke weg we willen opgaan met de G-sport. Minister, ik ben benieuwd naar uw antwoord.

We moeten er wel voor opletten dat we geen overlappings creëren. We moeten goed inventariseren welke mogelijkheden en opties er nu al zijn. We moeten de initiatieven op het vlak van sport en onderwijs op Vlaams niveau naadloos laten aansluiten op de initiatieven die er worden genomen op provinciaal niveau. Onze G-sport is nog heel provinciaal gelinkt.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: De oprichting van topsportscholen voor G-topsporttakken is geen beleidspunt in het Topsportactieplan Vlaanderen III. Het hoofdstuk G-topsport in het Topsportactieplan Vlaanderen III werd in zeer nauw overleg met en met volledige instemming van Parantee opgesteld. Bij het zoeken naar de beste maatregelen voor talentdetectie en -ontwikkeling in G-topsport is tijdens de voorbereiding wel effectief de piste van topsportscholen verkend en besproken.

De noden inzake talentdetectie dienen anders te worden ingevuld in de reguliere topsport dan in de G-topsport. Het systeem van topsportscholen, namelijk regulier onderwijs met vrijstelling van lestijden voor topsporttrainingen – 18 tot 30 uur per week – en de mogelijkheid tot afwezigheid voor stages en wedstrijden, is niet meteen de sleutel op de deur voor elke G-topsport.

G-topsport omvat 25 verschillende paralympische sportdisciplines, wat de oprichting van één specifieke G-topsportschool sterk bemoeilijkt. We moeten komen tot een variabiliteit van initiatieven en mogelijkheden.

Ondertussen werkt men een projectvoorstel uit. Parantee vzw gaat samen met het secundair onderwijs van het Dominiek Savio Instituut een alternatief projectvoorstel uitwerken om de competitie sporten boccia en elektrisch hockey nog meer te integreren in het aanbod van de school. Het gaat om slechts één initiatief. Mevrouw Stevens, het gaat hier wel uitdrukkelijk om buitengewoon onderwijs, maar het hangt natuurlijk samen met de aard van de sport.

Woensdag 9 oktober werd dat projectvoorstel voorgesteld en besproken op mijn kabinet, waarbij ook het kabinet onderwijs, gelijke kansen, welzijn en Bloso uitgenodigd waren. In dat gesprek bleek ook dat het systeem van de topsportscholen niet zomaar naar de G-topsport kan worden overgedragen, aangezien dit intervenueert met andere wetmatigheden binnen de regelgeving, in dit geval van het buitengewoon onderwijs.

Er zijn diverse randvoorwaarden buiten sport die door de initiatiefnemers eerst verder moeten worden onderzocht.

Ik besluit. Samen met Parantee staan we open om na te gaan welke initiatieven er worden genomen naar G-sport toe. Starten met een G-topsportschool lijkt op dit moment niet de weg die we kunnen bewandelen.

De voorzitter: Mevrouw Kindt heeft het woord.

Mevrouw Els Kindt: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik sluit me aan bij de collega's in die zin dat men, indien mogelijk, moet aansluiten bij de reguliere sport. Ik heb gehoord dat dit wordt gemotiveerd en dat er samenwerkingsverbanden zijn met het tennis. Dat bestaat dus zeker al.

U zegt dat we op zoek moeten gaan naar talenten. Maar intussen hebben we toch al medailles gehaald met de Paralympische Spelen. Daar wordt terecht op gefocust. Er zal iets worden uitgewerkt in een gids. Ik stel voor dat wij dit van dichtbij opvolgen en evalueren. En misschien kan dit dan een voorbeeld zijn om nog andere sporten behalve boccia in te voeren en dus nog andere sporters die mogelijkheid te bieden.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de aanstelling van een nieuwe administrateur-generaal voor Bloso - 140 (2013-2014)

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Na meer dan twintig jaar aan het hoofd van Bloso werd Carla Galle op 31 mei 2013 op pensioen gesteld door de Vlaamse Regering. De Vlaamse Regering verleende haar met ingang van 1 juni 2013 eervol ontslag uit haar ambt. De functie van administrateur-generaal bij Bloso werd vacant gesteld op 26 april 2013.

Op 20 september raakte bekend dat er voorlopig geen geschikte kandidaat gevonden werd voor de leiding van Bloso. Hierdoor loopt de opvolging van mevrouw Galle vertraging op, maar volgens u, minister, verandert dat niets aan de dagelijkse werking van Bloso. De heer Paquay, die gedurende de selectieprocedure aangewezen is als waarnemend administrateur-generaal, blijft op post en doet dat ook goed.

Uit een nota aan de Vlaamse Regering blijkt dat twintig kandidaten zich aangemeld hebben voor de positie van administrateur-generaal. Na screening van het curriculum vitae vielen negen sollicitanten af. Na het verkennend gesprek met een consultant werden vijf gegadigden uitgesloten. Na de test leidinggevende en functiespecifieke competenties bleek dat geen enkele van de zes overblijvende kandidaten geschikt bevonden werd voor de functie van administrateur-generaal van Bloso.

Omdat er geen geschikte kandidaat gevonden werd, werd de selectieprocedure afgesloten en werd de wervingsprocedure voor de aanstelling van een administrateur-generaal heropgestart.

Wat opvalt in de nota aan de Vlaamse Regering, is dat het aangestelde selectiekantoor nu Search & Selection is terwijl bij de vorige procedure Accord Group belast was met de opdracht voor het uitvoeren van de selectieprocedure. Daarnaast werd een aangepaste functiebeschrijving opgesteld. In vergelijking met de functiebeschrijving uit de afgesloten wervingsprocedure werden twee waardegebonden en gedragscompetenties toegevoegd, meer bepaald Netwerken – niveau III – en Resultaatgericht coachen – niveau III. Onder de vaktechnische competenties werden een aantal functiespecifieke competenties toegevoegd.

Minister, waarom werd in de nieuwe wervingsprocedure ervoor geopteerd om het selectiekantoor Search & Selection aan te stellen in plaats van Accord Group? Impliceert de

heropstart van de selectieprocedure ook dat diezelfde twintig kandidaten zich opnieuw kandidaat kunnen stellen voor de positie van administrateur-generaal van Bloso?

De functiebeschrijving werd aangepast. De meeste selectiecriteria bleven van kracht, alleen werden twee waardegebonden en gedragscompetenties toegevoegd en werden onder de vaktechnische competenties een aantal functiespecifieke competenties toegevoegd. Waarom achtte u de toevoeging van deze waardegebonden en gedragscompetenties essentieel voor de nieuwe selectieprocedure en was dat bij de vorige procedure niet het geval?

Hoe evalueert u het feit dat een nieuwe aanwervingsprocedure opgestart moest worden omdat geen geschikte kandidaat gevonden kon worden evenals het feit dat de opvolging van mevrouw Galle als administrateur-generaal van Bloso daardoor de nodige vertraging heeft opgelopen?

De voorzitter: De heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts: Minister, het is belangrijk dat die functie wordt ingevuld. Ik ben ervan overtuigd dat de huidige vervanger dat goed doet, maar het is voor elke organisatie belangrijk dat die positie opnieuw wordt ingenomen, zeker wanneer het gaat over een positie aan het hoofd van een grote organisatie.

We hebben daar al een discussie over gehad in deze commissie. Diegenen die toen met het vingertje wezen, zijn hier nu niet. Daar is toen gezegd wat wij weten dat er gezegd is. Ik was het daar niet helemaal mee eens. Ik vind dat iedereen een kans moet hebben, ondanks zijn voorgeschiedenis.

Ik stel vast dat we opnieuw moeten beginnen. Ik vind de vraag over die twee toegevoegde waardegebonden en gedragscompetenties wel interessant. Ik weet uit ervaring dat bij het hernemen van een zaak al eens een aantal dingen worden toegevoegd om het rekruteringsvlak breder te maken. Dat is soms nuttig om meer mensen aan te trekken. Ik vraag me af of dat de reden daarvoor is dan wel of daar nog een andere reden voor bestaat. Ik hoop vooral dat we hier snel uitgeraken en dat we tijdens deze procedure wel een geschikte kandidaat vinden.

De voorzitter: De heer De Ro heeft het woord.

De heer Jo De Ro: Ik heb toen gereageerd na even te hebben gewacht. Ik weet niet of men zich dat herinnert. Ik heb toen gezegd dat ik vertrouwen heb in de selectieprocedure van de Vlaamse Gemeenschap. Ik hoop dat dit eveneens zo mag zijn tijdens de tweede procedure. Daar mag eigenlijk geen twijfel over bestaan. Minister, ik kijk uit naar uw antwoord en naar het voortzetten van de procedure.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Ik ben er trots op dat we duidelijke procedures hebben en die ook volgen. We gaan niet zomaar iemand aanstellen om mevrouw Galle op te volgen en Bloso te leiden. Dat is niet onze stijl. Wij hebben onze procedures en we staan daar ook achter. En als daar niemand uitkomt, dan is het nadeel dat het allemaal wat langer duurt. Alles gebeurt echter zoals voorgeschreven.

Artikel V, 7, van het Vlaams Personeelsstatuut bepaalt dat indien een beroep gedaan wordt op een selectiebureau, de Vlaamse minister bevoegd voor bestuurszaken het selectiebureau dat voorgedragen wordt door Jobpunt Vlaanderen ter bekrachtiging voorlegt aan de Vlaamse Regering. Deze procedure werd ook hier correct gevolgd. Jobpunt Vlaanderen organiseert bij de nieuwe selectie een minicompetitie met de selectiekantoren waarmee ze een raamovereenkomst hebben en uitgaande van tijdig ingediende voorstellen in het kader van die minicompetitie stellen ze dan een kandidaat voor. En dat was hier Search & Selection. De bestaande procedure wordt dus gewoon toegepast.

Iedereen kan zich kandidaat stellen bij deze nieuwe aanwervingsprocedure. Er zijn nog altijd uitsluitingsvoorwaarden zoals bij de vorige procedure. Aangezien de procedure moest worden

heropgestart, werd van de gelegenheid gebruik gemaakt om de oorspronkelijke functiebeschrijving te evalueren. Daaruit bleek dat twee competenties die volgens mij essentieel zijn, met name netwerken en resultaatgericht coachen, niet waren opgenomen. Aan het hoofd van Bloso moet iemand staan die resultaatgericht kan coachen maar die ook een netwerk heeft binnen en buiten het sportgebeuren. Gezien de absolute meerwaarde van die twee competenties, zijn die nu opgenomen.

Ik vind het spijtig dat er na de vorige procedure geen geschikte kandidaat werd voorgesteld. Ik heb elke actor in dit proces volledig autonoom zijn taken laten uitvoeren. Dat leverde geen resultaat op en daar heb ik me bij neergelegd.

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Minister, ik dank u voor antwoord. U hebt niet geantwoord op mijn vraag waarom die competenties niet in de eerste procedure waren opgenomen. Mij maakt het op zich niet uit. Wie het ook wordt, het zal sowieso mijn baas zijn als ik terugga naar Bloso, en die kans zit er wel dik in.

Iedereen verdient een tweede kans. Ik stel mij wel de vraag of dat die tweede zit in andere omstandigheden moet gebeuren. Een tweede zit leg je toch ook niet aan een andere universiteit af? Waarom wordt een ander bureau ingeschakeld, en worden er competentievereisten toegevoegd? Ik durf te zeggen dat de heer Paquay het heel goed doet. Bloso is een groot bedrijf. Hij houdt het draaiende, en dat verdient lof. Hij neemt de leiding niet zomaar een maandje over, maar voor langere tijd. Ik hoop dat de procedures goed worden opgestart. Bij mijn weten is het nog niet veel gebeurd dat er een tweede aanwervingsprocedure moet worden opgestart.

Minister Philippe Muylers: Toch wel.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Iedereen moet een kans krijgen om aan de selectie deel te nemen. Ik ken mensen die de job zeer goed zouden uitvoeren, maar niet het juiste diploma hebben. Dat is jammer. Ik vraag mij dan af of de lat van de aanwervingsvereisten niet te hoog ligt. Als ik bekijk wat die mensen allemaal moeten weten en kunnen doen, dan vraag ik me af of het niet heel moeilijk wordt om een geschikte persoon te vinden.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: De afgelopen maanden heeft de pers mij geregeld gepolst over de mogelijke politisering van die benoeming. Over dat onderwerp moeten wij elkaar in de ogen durven te kijken. Ik geef u het voordeel van de twijfel. De verwachte uitkomst van de vorige procedure is niet waargemaakt. Ik wil daar geen oordeel over vellen. Ik waardeer het dat de procedure moest worden herzien, en dat dit ook is gebeurd. Ik vermoed dat de verwachtingen over de nieuwe administrateur-generaal te hoog zijn gespannen of dat de job op zich te weinig aantrekkelijk is voor potentieel hoogwaardige kandidaten. In elk geval zullen wij dat op de voet blijven volgen.

Minister Philippe Muylers: Ik hoop dat deze keer iedereen anoniem kan solliciteren. Vorige keer was dat duidelijk niet het geval, en dat was een manco. Sommige potentiële kandidaten konden geen kandidaat zijn, precies omdat zij dat niet anoniem konden doen. Ik hoop dus dat de anonimiteit nu wel wordt gerespecteerd.

U sprak van een tweede zit. Dat is hier niet het geval. Men zou misschien wel kunnen spreken van een tweede zit voor het selectiebureau. Hetzelfde gebeurt ook wel eens aan de universiteit. Een niet-geslaagde student kan van oordeel zijn dat hij de stof beheerst en dat het aan de prof ligt, en misschien is dat soms wel eens het geval. Was dat hier ook het geval? Ik laat dat in het midden.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■